

מָכוֹז "שִׁלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשַׁעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת תְּשַׁעָה בְּאָב" שְׁלֹשִׁים יוֹם קוֹדֵם תְּשַׁעָה בְּאָב

שׁוֹחֵט "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּף מִפְּרִין הַמַּחְגֵּר"
מִטְרַת הַפְּעֵל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לִהְיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לִהְיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא? הַלְכוֹת תְּשַׁעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשַׁעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם – **עֲמוּד אָחָד** לְיוֹם
תָּנּוּ רַבְּנֵי מִשָּׁה תַקֵּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׂידְהֵי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמֵר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנּוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדִּי מַעֲשֵׂה וְלְיַדִּי מִדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלְיַדִּי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחְדָּא שְׂמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׂכְיָנְתֵיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמוֹ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאֶהֱבָה), וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

שׁוֹלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשַׁעָה בְּאָב וְשֹׂאֵר תַעֲנִיּוֹת סִימֹן תַקְמוֹת אֹרַח חַיִּים

אֹרַח חַיִּים

ב. צוֹמוֹת הַלָּלוּ, חוּץ מִט' בְּאָב,
מִתְרִים בְּרַחֲיָצָה וְסִיכָה וְנִעִילַת הַסַּנְדֵּל
וְתִשְׁמִישׁ הַמָּטָה, וְאִין צָרִיךְ לְהַפְסִיק
בָּהֶם מִבְּעוֹד יוֹם:

ג. כָּל ד' צוֹמוֹת הַלָּלוּ אִם חָלוּ לְהִיּוֹת
בְּשַׁבָּת, נִדְחִין לְאַחַר הַשַּׁבָּת:

ד. בְּשַׁבָּת קוֹדֵם לְצוּם מְכַרְיִז שְׁלִיחַ
צְבוּר הַצּוּם, חוּץ מִט' בְּאָב וְצוּם כְּפוּר
וְצוּם פּוֹרִים וְסִימְנָה: אָכ"ף עָלָיו פִּיהוּ:

סִימֹן תַקְנָא

דִּין שְׁבוּעַ שַׁחַל ט' בְּאָב לִהְיוֹת
בַּתּוֹכָה, וּבּו"י"ח סְעִיפִים:

א. מִשְׁנַכְנֵס אָב מִמַּעֲטִין בְּשִׁמְחָה. וְבַר
יִשְׂרָאֵל דְּאִית לֵיהּ דִּינָא בְּהַדִּי עֲכוּ"ם,
לְשַׁתְּמִיט מַנְיָה דְרִיעַ מְזֻלְיָה:

ב. מִרְאֵשׁ חֹדֶשׁ עַד הַתַּעֲנִית מִמַּעֲטִים
בְּמִשָּׂא וּמִתָּן וּבְבִנְיָן שֶׁל שְׂמִחָה, כְּגוֹן
בֵּית חַתָּנוֹת לְבָנוּ אוֹ בְנִין שֶׁל צִיּוֹר
וְכִיּוֹר, וּבְנִטְיָעָה שֶׁל שְׂמִחָה, כְּגוֹן

הַלְכוֹת תְּשַׁעָה בְּאָב וְשֹׂאֵר תַעֲנִיּוֹת

סִימֹן תַקְמוֹת

לְהַתַּעֲנוֹת ד' תַעֲנִיּוֹת, וּבּו"י ב' סְעִיפִים:

א. חִיבִים לְהַתַּעֲנוֹת בְּתְשַׁעָה בְּאָב וּבִי"ז
בְּתַמּוּז וּבְג' בְּתִשְׁרִי וּבְעֶשְׂרָה בְּטַבַּת,
מִפְּנֵי דְבָרִים הָרְעִים שְׂאֲרְעוּ בָּהֶם:

ב. אָף עַל גַּב דְּכֹתִיב בְּקָרָא: בְּחֹדֶשׁ
הָרְבִיעִי בְּתְשַׁעָה לְחֹדֶשׁ הַבְּקָעָה הָעִיר
אִין מִתַּעֲנִין בְּט' בּו אֶלָּא בִי"ז, מִפְּנֵי
שְׂאֵף עַל פִּי שְׂפָרָא שׁוֹנָה הַבְּקָעָה בְּט'
בו, כִּיּוֹן שְׂפִשְׁנִיָּה הַבְּקָעָה בִי"ז בו,
תַקְנּוּ לְהַתַּעֲנוֹת בִּי"ז בו מִשׁוּם דְּחַרְבֵּן
בֵּית שְׁנֵי חָמִיר לָן:

סִימֹן תַקְנֵי

הַבְּדֵל שִׁישׁ בֵּין ט' בְּאָב לִיתֵר צוֹמוֹת,
וּבּו"י ד' סְעִיפִים:

א. הַכָּל חִיבִים לְהַתַּעֲנוֹת אַרְבַּע צוֹמוֹת
הַלָּלוּ וְאַסוּר לְפָרֵץ גְּדֵר:

עַל יַדִּי לַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לִהְיוֹת יַהוּדִי
וְיִזְכֶּה לִהְיוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְפָרְסֵם בְּבֵיתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל הַחֲבָרִים וְיַדִּידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לִהְיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לַמּוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שְׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׂמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שלחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום" – ללמוד "הלכות תשעה באב" שלשים יום קודם תשעה באב

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל



תמוז

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות תשעה באב לשלשים יום



גליון

3

למוד שלחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקנא אורח חיים

להקל בדבר, כיון שנהגו, וכל שכן
דאפשר דמדינא נמי אסור, שהרי יש
מי שכתב דכבוס שלנו קרי לשל בני
בבל שאין מתלבנים יפה, לפי
שממיהם הם עכורים שאינו ארץ
הרים וגבעות כארץ ישראל, וכבוס
של שאר ארצות אפשר שהוא ככבוס
של ארץ ישראל ואסור. ועוד יש מי
שפרש דגהויז הינו מים ואפר או נתר
ובורית, וכבוס הינו במים לבד, ובזמן
הזה אין מכבסים במים לבד ונמצא
שכל כבוס של זמן הזה הוי גהויז,
ואסור מדינא אפלו בכלי פשתן
ללבשן מיהא:

ד. לאחר התענית מתר לספר ולכבס
מיד. ואם חל תשעה באב ביום ראשון
או בשבת ונדחה לאחר השבת, מתר
בשתי השבתות, בין שקדם התענית
בין שאחריו. ויש מי שאומר שנהגו
לאסור כל שבוע שלפניו, חוץ מיום ה'
ויום ו':

אבורנגי של מלכים שנוטעים לצל
להסתופף בצלו או מיני הדס ומיני
אהלים. ואם היה כתלו נוטה לפל,
אף על פי שהוא של שמחה מתר
לבנות. ואין נושאים נשים ואין עושין
סעדת ארוסין, אבל לארס בלא סעדה
מתר, ואפלו בט' באב עצמו מתר
ליארס, שלא יקדמנו אחר:

ג. שבוע שחל בו תשעה באב, אסורים
לספר ולכבס, אפלו אינו רוצה ללבשו
עתה אלא להניחו לאחר ט' באב,
ואפלו אין לו אלא חלוק אחד, אסור.
וכן המכבסים מקדם, בין ללבש בין
להציע בהם המטה. ואפלו מטפחות
הידיים והשלחן, אסור. וכבוס שלנו,
מתר. אבל גהויז שלנו, אסור. וכלי
פשתן, אין בהם משום גהויז והרי הם
ככבוס שלנו, ומתר. והני מלי לגהצן
ולהניחן עד אחר תשעה באב, אבל
אסור ללבשן בשבוע זה. ונהגו לאסור
אפלו כלי פשתן, ואפלו ככבוס שלנו,
בין ללבש בין לכבס ולהניח. ואין

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מִכּוּן "שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב" שְׁלֹשִׁים יוֹם קוֹדֵם תְּשׁוּעָה בְּאָב

שׁוֹמְרֵי הַמִּצְוֹת עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֻלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף מִפְּרֶן הַמַּחְגֵּר "מִטְרַת הַמִּפְעֵל: לִזְכוּת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



מִדְּרָשׁ הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעֲמֻ"ח סֵפֶר שׁוֹלַחַן עֲרוּף
מִפְּרֶן הַמַּחְגֵּר ז"ק צִפְתָּ תוֹכְבֵּי"א
י"ג נִסְחָה שֶׁנֶּתְּ הָיָא שְׁלִי"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אֲבִיו רַבִּי אֶפְרַיִם זצ"ל



האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לְלַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם – עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם
תַּנּוּ רַבָּנָן מִשָּׁה תַקֵּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְלֵמוֹד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיֵאֵנּוּ הַתְּלַמּוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלִיְדֵי מַדּוֹת יִשְׂרָאֵל וְלִיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַהֲרֹא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיֵנְתִּיהּ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמוֹ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאֶהֱבָה), וְדַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלֵיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁם רַחֵם הַקֹּדֶשׁ)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקנא אורח חיים

יא. כָּל מִי שֶׁאֹכֵל בֶּשֶׂר בְּמָקוֹם שֶׁנּוֹהֲגִים בּוֹ אֲסוּר, פּוֹרֵץ גְּדֵר הוּא וְיִנְשַׁכְנוּ גָּחָשׁ:
יב. תְּסַפֵּרְתָּ שְׁבוּעַת זֶה, אֶחָד רֵאשׁוּ וְאֶחָד כָּל יַעַר שָׁבוּ, אֲסוּר:
יג. וּבִזְקוֹן, כָּל שֶׁמַּעֲכָב אֶת הָאֲכִילָה מִתֵּר:
יד. אֲסוּר לְגַדּוֹלִים לְסַפֵּר לְקַטְנִים וּלְכַבֵּס כְּסוּתוֹת בְּשַׁבַּת שֶׁחָל תְּשׁוּעָה בְּאָב לְהִיּוֹת בְּתוֹכָהּ:
טו. מִי שֶׁתְּכַפּוּהוּ אַבְלוֹת שֶׁל מֵת וְשֶׁל שַׁבַּת זוֹ וְהַכְּבִיד שְׁעָרוֹ, מִקַּל בְּתַעַר אֲבָל לֹא בְּמִסְפָּרִים. וּמְכַבֵּס כְּסוּתוֹ בְּמֵיִם, אֲבָל לֹא בְּנֶתֶר וּבְחוּל:
טז. יֵשׁ נוֹהֲגִים שֶׁלֹּא לְרַחֵץ מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ, וְיֵשׁ שֶׁאֵין גִּמְנָעִין אֶלֶּא בְּשַׁבַּת זוֹ, וְיֵשׁ מִתְעַנִּים מִי"ז בְּתַמּוּז עַד תְּשׁוּעָה בְּאָב:
יז. טוֹב לָזַהֵר מִלּוֹמַר שֶׁהִתְיַנּוּ בֵּין הַמְצָרִים עַל פְּרִי אוֹ עַל מַלְבוּשׁ, אֲבָל

ה. אֲסוּר לְעַבְרִיּוֹת לְכַבֵּס בְּגָדֵי הָעֲכוּ"ם בְּשָׁבוּעַת זֶה:
ו. כָּלִים חֲדָשִׁים, בֵּין לְבָנִים בֵּין צְבוּעִים בֵּין שֶׁל צֶמֶר בֵּין שֶׁל פִּשְׁתָּן, אֲסוּר לְלַבֵּשׁ בְּשַׁבַּת זֶה
ז. יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁאֲסוּר לְתַקֵּן בְּגָדִים חֲדָשִׁים וּמִנְעָלִים חֲדָשִׁים בְּשַׁבַּת זֶה, וְיֵשׁ לְהַחֲמִיר בְּזֶה מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ:
ח. נָשִׁי דִנְהִיגֵי דְלָא לְמִשְׁתִּי עֲמָרָא מִדְּעִייל אָב, מִנְהַגָּא. וְהוּא מְלָשׁוֹן אוֹ בְּשִׁתִּי אוֹ בְּעַרְבִי:
ט. יֵשׁ נוֹהֲגִים שֶׁלֹּא לְאָכֵל בֶּשֶׂר וְשֶׁלֹּא לְשִׁתּוֹת יַיִן בְּשַׁבַּת זוֹ. וְיֵשׁ שֶׁמוֹסִיפִין מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ עַד הַתְּעַנִּיּוֹת, וְיֵשׁ שֶׁמוֹסִיפִין מִי"ז בְּתַמּוּז:
י. יֵשׁ מִי שֶׁאֹמְרֵי שֶׁהַנוֹהֲגִים שֶׁלֹּא לְאָכֵל בֶּשֶׂר בְּיָמֵם הַנּוֹזְכָרִים, מִתְרִים בְּתַבְשִׁיל שֶׁנֶּתְּבַשֵּׁל בּוֹ בֶּשֶׂר, וְאֲסוּרִים בְּבֶשֶׂר עוֹף וּבֶשֶׂר מְלוּנָה וַיִּין תּוֹסֵס. וּמִתֵּר לְשִׁתּוֹת יַיִן הַבְּדֵלָה וּבִרְכַת הַמְּזוּן:
על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוף זכה להיות יהודי וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

שׁוֹמְרֵי הַמִּצְוֹת עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף מִפְּרִין הַמִּתְחַבֵּר
מִטְרַת הַמִּפְעָל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



מִדְּרַשׁ הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קָאָרַז ד"ע

בְּעַמּוּחַ סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּף
כַּפְתֹּר בְּעֵינֵי קַצְפַת תּוֹכַח"א
י"ג נִסְחָה שֶׁנֶּתְּ הָיָא שְׁלֵמָה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אֲבִיו רַבִּי אֶפְרַיִם זצ"ל



יב
תמוז

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם



גליון
ד

לְלַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם – עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם
תַּנּוּ רַבָּנָן מִשָּׁה תַּקְּנוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁדְחֵי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעִנְיַן שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרַת בְּעֲצֵרַת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְלֵמוֹד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיֵאֵנּוּ הַתְּלַמּוּד לִימֵי מַעֲשֵׂה וְלִימֵי מַדּוּת יִשְׁרוֹת וְלִימֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְיֵנְתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמֵהּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּרִאָה וּבְאֶהְבָּהּ), וְדַחֲמֵהּ וְדַחֲלֵהּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקנב אורח חיים

וּבִיּוֹצִים. וְתַבְשִׁיל הַנֶּעֱשֶׂה מִדְּבַר שְׁנֵאֲכָל
כְּמוֹת שֶׁהוּא חַי, מִקְרֵי תַבְשִׁיל לְעִנְיָן
זֶה:

ד. מִתֵּר לֶאֱכֹל פְּרוֹת כְּשֵׁהֶם חַיִּים,
אֶפְלוּ כַּמָּה מִיָּנִים:

ה. נוֹהֲגִים לֶאֱכֹל עֲדָשִׁים עִם בִּיּוֹצִים
מִבְשָׁלִים בְּתוֹכָם, שֶׁהֵם מֵאֲכָלֵי אֲבָלִים:

ו. מִי שֶׁאֶפְשֵׁר לוֹ, לֹא יֵאֱכֹל בְּסַעֲדָה
הַמִּפְסָקֶת אֶלָּא פֶת חֲרָבָה בְּמִלַּח וְקִיתוֹן
שֶׁל מַיִם:

ז. נִהְגוּ לֵישֵׁב עַל גִּבֵּי קַרְקַע בְּסַעֲדָה
הַמִּפְסָקֶת:

ח. יֵשׁ לְזַהֵר שֶׁלֹּא יֵשְׁבוּ שְׁלֹשָׁה לֶאֱכֹל
בְּסַעֲדָה הַמִּפְסָקֶת, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְחַיְבוּ
בְּזַמּוֹן. אֶלָּא כָּל אֶחָד יֵשֵׁב לְבִדּוֹ וַיִּבְרַךְ
לְעַצְמוֹ:

ט. כָּל זֶה בְּסַעֲדָה הַמִּפְסָקֶת שְׂאִין דְּעֵתוֹ
לֶאֱכֹל עוֹד אַחֲרֶיהָ סַעֲדַת קָבַע,
וּכְשֶׁהוּא אַחַר חֲצוֹת. אֲבָל אִם הָיָה
קֹדֶם חֲצוֹת, אוֹ אַחַר חֲצוֹת וְדְעֵתוֹ

עַל פְּדִיּוֹן הַבֵּן אוֹמֵר, וְלֹא יִחְמִיץ
הַמִּצּוּהָ:

יח. צָרִיף לְזַהֵר מִי"ז בְּתַמּוּז עַד ט'
בְּאָב שֶׁלֹּא לִילֵף יַחֲדֵי מַד' שְׁעוֹת עַד
ט' שְׁעוֹת וְלֹא יִכּוּ הַתְּלַמִּידִים בְּיָמֵים
הֵהֱם:

סימן תקנב

דִּינֵי עֶרֶב ט' בָּאב, וּבּו' י"ב סְעִיפִים:

א. עֶרֶב תְּשׁוּעָה בְּאָב לֹא יֵאֱכֹל אָדָם
בְּסַעֲדָה הַמִּפְסָקֶת, שְׂאוּכְלָה אַחַר חֲצוֹת,
בְּשֵׁר, וְלֹא יִשְׁתֶּה יַיִן וְלֹא יֵאֱכֹל שְׁנֵי
תַבְשִׁילִין:

ב. אֶפְלוּ בְּשֵׁר מְלוּחַ שֶׁעֲבְרוּ עָלָיו יוֹתֵר
מִשְׁנֵי יָמִים וְלִילָה אַחַת, וּבְשֵׁר עוֹפוֹת
וְדָגִים וַיִּיָּן מִגְּתוֹ דְּהֵינּוּ שְׂאִין לוֹ יוֹתֵר
מִשְׁלֹשָׁה יָמִים, נִהְגוּ לֶאֱסֹר:

ג. אֶפְלוּ בִשְׁל מִיָּן אֶחָד בְּשִׁתֵּי קִדְרוֹת
מִקְרֵי שְׁנֵי תַבְשִׁילִין. וְכֵן יֵשׁ לְהַחְמִיר
וְלְזַהֵר מִשְׁנֵי מִיָּנִים בְּקִדְרָה אֶלָּא אִם
כֵּן הוּא דְּבַר שְׁדַרְכוּ בְּכַף כָּל הַשָּׁנָה
כְּגוֹן אֶפְוִנִין שְׁנוֹתָנִים עֲלֵיהֶם בְּצִלִּים

עַל יְדֵי לְמוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְכַרְסֵם בְּבֵיתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתֵי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל הַחֲבָרִים וַיְדִידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום" – ללמוד "הלכות תשעה באב" שלשים יום קודם תשעה באב

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שולחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל



תמוז



גליון

ה

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות תשעה באב לשלשים יום

למוד שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שידיהו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקנ"ג אורח חיים

סימן תקנ"ג

דברים האסורים בתשעה באב, ובו
ב"ה סעיפים:

א. תשעה באב אסור ברחיצה וסיכה,
ונעילת הסנדל ותשמיש המטה, ואסור
לקרות בתורה נביאים וכתובים,
ולשנות במשנה ובמדרש ובגמרא
בהלכות ובאגדות, משום שנאמר
פקודי ה' ישראלים משמחי לב ותינוקות
של בית רבן בטלים בו אבל קורא
הוא באיוב ובדברים הרעים שבירמיה.
ואם יש ביניהם פסוקי נחמה, צריך
לדלגם:

ב. ומתן ללמוד מדרש איכה ופרק אלו
מגלחין, וכן ללמוד פרוש איכה ופרוש
איוב:

ג. יש מי שאוסר ללמוד על ידי
הרהור:

ד. ומתן לקרות כל סדר היום, ופרשת
הקרבנות, ומשנת איזהו מקומן,
ומדרש רבי ישמעאל:

לאכל אחריה סעדת קבע, אין צריך
לזהר בדברים הללו:

י. אם חל תשעה באב באחד בשבת,
או שחל בשבת ונדחה לאחר השבת,
אוכל בשר ושותה יין בסעדה
המפסקת, ומעלה על שלחנו אפלו
כסעדת שלמה בעת מלכותו:

יא. מי שקבל עליו תענית שני וחמישי
כל ימות השנה, וארע ערב תשעה
באב להיות בשני, ישאל על גדרו או
יזהר תעניתו, ופורע:

יב. אין אומרים תחנה ערב תשעה
באב במנחה, משום דאיקרי מועד:

סימן תקנ"ג

דין סעדה המפסקת, ובו ב' סעיפים:

א. אף על פי שאכל סעדה המפסקת,
מתן לחזור ולאכל אלא אם כן קבל
עליו בפרוש שלא לאכל עוד היום:

ב. תשעה באב, לילו כיומו לכל דבר.
ואין אוכלים אלא מבעוד יום, ובין
השמשות שלו אסור כיום הפפורים:

על ידי למוד כל ד' חלקי שולחן ערוך יזכה להיות יהודי
וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מִכּוּן "שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב" שְׁלֹשִׁים יוֹם קוֹדֵם תְּשׁוּעָה בְּאָב

שׁוֹמְרֵי "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף מִפְּרִין הַמַּחְגֵּר"

מִטְרַת הַפְּעֵל: לִזְכוּת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם – **עֲמוּד אָחֵד** לְיוֹם תָּנּוּ רַבָּנָן מִשָּׁה תַּקֵּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיחֵיו שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינָיו שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיֹאנִי הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מַדּוּת יִשְׂרָוֹת וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתֵּיהּ, בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמֵינוּ (תַּרְגוּם: בְּיִרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְרַחֲמֵינוּ וְדַחֲלֵינוּ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

שׁוֹלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב וְשָׂאֵר תַּעֲנִיּוֹת סִימָן תַּקְנֵד אֹרַח חַיִּים

י. נוֹטֵל אָדָם יָדָיו שְׁחַרִית, וְצָרִיף לְזַהַר שְׁלֹא יִטֵּל יָדָיו אֶלָּא עַד סוּף קִשְׁרֵי אֶצְבְּעוֹתָיו:

יא. וְלֹאֲחַר שְׁנַגֵּב יָדָיו וְעֵדִין לַחֹת קֶצֶת, מְעַבְרִים עַל עֵינָיו. וְאִם הָיָה לְפָלוֹף עַל גְּבִי עֵינָיו וְדָרְכוּ לְרַחֲצָם בְּמַיִם, רוֹחֵץ וּמְעַבִּירוֹ וְאִינוֹ חוֹשֵׁשׁ, דְּהוּהָ לִיָּה כְּטִיט וּכְצוֹאָה שְׁרוּחֵץ כְּדָרְכוּ וְאִינוֹ חוֹשֵׁשׁ:

יב. הַהוֹלֵךְ לְהַקְבִּיל פְּנֵי רַבּוֹ אוֹ אָבִיו, אוֹ מִי שֶׁגָּדוֹל מִמֶּנּוּ, אוֹ לְצָרְכֵי מְצוּהָ, עוֹבֵר בְּמַיִם עַד צְנֹאָרוֹ וְאִינוֹ חוֹשֵׁשׁ. וְכֵן בַּתּוֹרָה, מִתָּר:

יג. הַהוֹלֵךְ לְשֹׁמֵר פְּרוֹתָיו, עוֹבֵר בְּמַיִם עַד צְנֹאָרוֹ וְאִינוֹ חוֹשֵׁשׁ. אֲבָל בַּתּוֹרָה, אָסוּר:

יד. הַבָּא מִן הַדֶּרֶךְ וְרַגְלָיו כְּהוֹת, מִתָּר לְרַחֵץ בְּמַיִם:

טו. סִיכָה אֵינָה אָסוּרָה אֶלָּא שֶׁל תַּעֲנוּג. אֲבָל מִי שֵׁישׁ לוֹ חֲטָטִין בְּרֹאשׁוֹ, סָךְ כְּדָרְכוּ וְאִינוֹ חוֹשֵׁשׁ:

ה. עֲבָרוֹת וּמִינִיקוֹת מִתְּעַנּוֹת בְּט' בְּאָב, וּמִשְׁלִימוֹת כְּדֶרֶךְ שְׂמִתְּעַנּוֹת וּמִשְׁלִימוֹת בְּיוֹם כְּפוּר. אֲבָל בְּג' צוּמוֹת אַחֲרֵים פְּטוּרִים מִלְּהַתְּעַנּוֹת, וְאִם עַל פִּי כֵן רְאוּי שְׁלֹא תֹאכְלָנָה לְהַתְּעַנֵּג בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֵּהּ, אֶלָּא כְּדֵי קִיוֵם הַנּוֹלָד:

ו. תָּיָה כָּל שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְכֵן חוּלָה שֶׁהוּא צָרִיף לְאָכֵל, אֵין צָרִיף אֲמִד אֶלָּא מֵאֲכִילִין אוֹתוֹ מִיָּד, דְּבְמִקוּם חֲלִי לֹא גָזְרוּ רַבָּנָן:

ז. רַחֲצָה אָסוּרָה בְּט' בְּאָב, בֵּין בַּחֲמִין בֵּין בְּצוּנָן. אֲפִלוּ לְהוֹשִׁיט אֶצְבְּעוֹ בְּמַיִם, אָסוּר:

ח. טְבִילָה שֶׁל מְצוּהָ בְּזַמְנָהּ, מִתָּרֶת. אֲבָל בְּזַמֵּן הַזֶּה אֵין טְבִילָה בְּזַמְנָהּ, הַלְכָף לֹא תִטְבַּל בּוֹ. וְכֵן נִהְגּוּ:

ט. אִם הָיוּ יָדָיו מְלַכְלְכוֹת בְּטִיט וּבְצוֹאָה, מִתָּר לְרַחֵץ לְהַעֲבִיר הַלְכְלוּף, וְלֹא יִטֵּל כָּל יָדָיו אֶלָּא לְפִי הַצָּרֶף לְהַעֲבִיר הַלְכְלוּף:

עַל יָדֵי לַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְפָרְסֵם בְּבֵתֵי כְּנִסְיֹת וּבְבֵתֵי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָיִם וְיָדִידִים, לְזַכוּת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לַמּוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מִכּוּן "שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב" שְׁלֹשִׁים יוֹם קוֹדֵם תְּשׁוּעָה בְּאָב

שׁוֹמְרֵי הַמִּצְוֹת עוֹלְמֵי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֻלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף מִפְּרִין הַמַּחֲגֵר
מִטְרַת הַמִּפְעֵל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



מִדְּרַשׁ הַבֵּית יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קַארוֹ ז"ע

בְּעַמּוּת סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּף
מִפְּרִין בְּעֵינֵי קַצַּת תּוֹכְבֵי א'
י"ג נִסְחָו שֶׁתָּהִיא שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשֵׁשׁ מִטְחָתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אֲבִיו רַבִּי אֶפְרַיִם זצ"ל



טו
תמוז



גליון

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לְלַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם – עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם
תַּנּוּ רַבָּנָן מִשָּׁה תַּקְּנוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁדְחֵי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְּמוֹד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדִּי מִעֲשֵׂה וְלְיַדִּי מִדּוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְיַדִּי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא יְקוּדָשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיַנְתִּיהּ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמוֹ (תַּרְגוּם: בְּיִרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר רִחַח הַקֶּדֶשׁ)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקנ"ד אורח חיים

לְעֲשׂוֹת, אֵין עוֹשִׁין. וּבְכָל מְקוֹם
תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּטָלִים, וְכָל הַרוֹצֵה
לְעֲשׂוֹת עֲצֻמוֹ תְּלַמִּיד חֲכָם לְעַנְיָן זֶה
עוֹשֶׂה. וְאֶפְלוּ בְּמְקוֹם שְׁנֵהֲגוּ שְׁלֹא
לְעֲשׂוֹת, מִתֵּר עַל יְדֵי עֲכוּ"ם, אֶפְלוּ
בְּבֵיתוֹ. וּפְרָקְמִטְיָא לְהַרְוִיחַ וּלְהַשְׁתַּכַּר
בְּמְקוֹם שְׁנֵהֲגוּ שְׁלֹא לְעֲשׂוֹת מְלֶאכֶה,
אֲסוּר. וּבְמְקוֹם שְׁנֵהֲגוּ לְעֲשׂוֹת, מִתֵּר
אֶלָּא שְׂמַמְעֵט שְׂאֶפְלוּ מִשְׁנַכְנֵס אָב אָנוּ
מִמְעַטִּין מִלְּשָׂא וּלְתַן:
כג. וּמְלֶאכֶת דְּבַר הָאֵבֶד מִתֵּר, כְּדַרְךָ
שְׂאֶמְרוּ בְּחֻלוֹ שֶׁל מוֹעֵד:
כד. כָּל הָעוֹשֶׂה מְלֶאכֶה בְּתִשְׁעָה בְּאָב,
אֵינוֹ רוֹאֶה סִימָן בְּרָכָה מֵאוֹתָהּ
מְלֶאכֶה:
כה. כָּל הָאוֹכֵל וְשׁוֹתֶה בְּתִשְׁעָה בְּאָב,
אֵינוֹ רוֹאֶה בְּשִׂמְחַת יְרוּשָׁלַיִם. וְכָל
הַמְתַּאֲבֵל עַל יְרוּשָׁלַיִם, זוֹכֵה וְרוֹאֶה
בְּשִׂמְחַתָּהּ. וְכָל הָאוֹכֵל בֶּשֶׂר אוֹ שׁוֹתֶה
י"ן בְּסַעֲדָה הַמִּפְּסָקָת, עֲלִיו הַכְּתוּב
אוֹמֵר: וַתְּהִי עֲזוֹנְתָם עַל עֲצֻמוֹתָם:

טז. נְעִילַת הַסַּנְדָּל, דּוֹקָא שֶׁל עוֹר.
אָבֵל שֶׁל בְּגָד אוֹ שֶׁל עֵץ אוֹ שֶׁל שֵׁעַם
וְגַמִּי, מִתֵּר. וְשֶׁל עֵץ מְחַפֶּה עוֹר,
אֲסוּר:
יז. אָבֵל וּמַנְדֵּה שְׂמֵהֲלָכִים בְּדַרְךָ מִתֵּרִים
בְּנְעִילַת הַסַּנְדָּל, וְכַשִּׁיגִיעוּ לְעִיר
יַחֲלִצוּ, וְכֵן בְּתִשְׁעָה בְּאָב:
יח. יֵשׁ מִי שְׂאוּמֵר שְׁלֹא יֵישֵׁן בְּלֵיל ט'
בְּאָב עִם אִשְׁתּוֹ בְּמִטָּה, וְנִכּוֹן הַדְּבַר
מִשׁוּם לָךְ לָךְ אֶמְרִינָן גְּזִירָא:
יט. אִם חָל תְּשׁוּעָה בְּאָב בְּשַׁבָּת, מִתֵּר
בְּכָלן אֶפְלוּ בְּתִשְׁמִישׁ הַמִּטָּה:
כ. אֵין אֵין שְׂאֵלַת שְׁלוֹם לְחַבְרוֹ בְּתִשְׁעָה
בְּאָב, וְהַדְּיוֹטוֹת שְׂאִינָם יוֹדְעִים
וְנוֹתְנִים שְׁלוֹם, מְשִׁיבִים לָהֶם בְּשִׁפְהַ
רְפָה וּבְכַבֵּד רֹאשׁ:
כא. יֵשׁ מִי שְׂאוּמֵר שְׁלֹא יֵלֵךְ וְיִטְוִיל
בְּשׁוֹק, כְּדֵי שְׁלֹא יָבֵא לְיַדִּי שְׁחוֹק
וְקָלוֹת וְהַתּוֹל:
כב. מְקוֹם שְׁנֵהֲגוּ לְעֲשׂוֹת מְלֶאכֶה בְּט'
בְּאָב, עוֹשִׁין בְּמְקוֹם שְׁנֵהֲגוּ שְׁלֹא

עַל יְדֵי לְמוֹד כָּל ד' חֻלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְפָרְסֵם בְּבֵתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתֵי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׂמְחוֹת. וְכָל הַחַבְרָיִם וְיַדִּידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׂמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מִכּוּן "שִׁלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּף: מִפְּרֵן הַמִּתְגַּדֵּר

שֵׁעִי "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּף: מִפְּרֵן הַמִּתְגַּדֵּר"
מִטְרַת הַמְּפַעֵל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



מִדִּין הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנֵי יוֹסֵף קֵאֵרוּ ז"ע

בַּעֲמֻ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּף
מִפְּטוֹר בַּעֲיָה"ק צִפְתֵּי תוֹכְבֵּי"א
י"ג נִסְכּוֹ שֶׁנֶּת ה"א שֶׁל"ה וְשֵׁם מִטְחָתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לַמּוֹד שִׁלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם – עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם
תִּנְנוּ רַבֵּן מִשָּׁה תַקֵּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיּוּ שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינָיו שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חַג בָּחֻג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֶם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מַדּוּת יִשְׁרוֹת וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַהֲרֵא שְׂמָא וְקוֹדֵשׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׂכְיָנְתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמֵנוּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמֵנוּ וְדַחֲמֵנוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר רִחַח הַקֶּדֶשׁ)

שׁוֹלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב וְשָׂאֵר תַעֲנוּיּוֹת סִימָן תַקְנָה אֹרַח חַיִּים

סִימָן תַקְנָה

לֹאֲמַר נַחֵם וְעֲנֵנוּ בְּתְשׁוּעָה בְּאָב, וְבוֹ
סְעִיף אֶחָד

א. בְּתְשׁוּעָה בְּאָב אֹמְרֵי בְבוּנָה יְרוּשָׁלָּיִם:
נַחֵם ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲבְלֵי צִיּוֹן וְכו',
וְעֲנֵנוּ בְשׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. וְאִם לֹא אָמַר
לֹא זֶה וְלֹא זֶה, אֵין מְחִזְרִין אוֹתוֹ:

סִימָן תַקְנָה

בְּמוֹצָאֵי תְשׁוּעָה בְּאָב אֵין אוֹכְלִין
בְּשָׂר, וְבוֹ סְעִיף אֶחָד

א. בְּתְשׁוּעָה בְּאָב לָעֵת עֶרֶב הַצִּיּוֹת אִשׁ
בְּהִיכָל וְנִשְׂרָף עַד שְׁקִיעַת הַחֲמָה בְּיוֹם
עֲשִׂירֵי, וּמִפְּנֵי כֶּךָ מְנַהֵג כָּשֶׁר שְׁלֹא
לֶאֱכֹל בְּשָׂר וְשֹׁלֵא לְשִׁתּוֹת יַיִן בְּלֵיל
עֲשִׂירֵי וְיוֹם עֲשִׂירֵי:

סִימָן תַקְנָה

מְנַהֵגֵי תְשׁוּעָה בְּאָב וְדִין מוֹלָה בְּתְשׁוּעָה
בְּאָב, וְבוֹ י' סְעִיפִים:

א. חָל תְּשׁוּעָה בְּאָב בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, אֵין
אוֹמְרִים צְדָקְתְּךָ בְּמִנְחָה בְּשַׁבָּת:

סִימָן תַקְנָה

דֵינֵי תְפִלִּין וְצִיצִית בְּט' בְּאָב, וְבוֹ ב'
סְעִיפִים:

א. נוֹהֲגִים שְׁלֹא לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּתְשׁוּעָה
בְּאָב שְׁחָרִית, וְלֹא טְלִית, אֶלֶּא
לִזְבֻשִׁים טְלִית קָטָן תַחַת בְּגָדָיו בְּלֹא
בְּרָכָה. וּבְמִנְחָה מְנִיחִים צִיצִית וְתְפִלִּין,
וּמְבָרְכִים עֲלֵיהֶם:

ב. יֵשׁ מִי שֶׁנוֹהֵג לְשָׁכַב בְּלֵיל תְשׁוּעָה
בְּאָב מִטָּה עַל הָאָרֶץ, וּמְשִׁים אָבָן
תַחַת רֵאשׁוֹ:

סִימָן תַקְנָה

תְשׁוּעָה בְּאָב שְׁחָל בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְבוֹ
סְעִיף אֶחָד

א. לֵיל תְשׁוּעָה בְּאָב שְׁחָל בְּאֶחָד
בְּשַׁבָּת, כְּשֶׁרוֹאֶה הַגֵּר אוֹמֵר: בּוֹרָא
מְאֹרֵי הָאֵשׁ. וְאֵין מְבָרֵךְ עַל הַבְּשָׂמִים.
וּבְלֵיל מוֹצָאֵי תְשׁוּעָה בְּאָב מְבַדִּיל עַל
הַכּוֹס וְאֵינוֹ מְבָרֵךְ, לֹא עַל הַגֵּר וְלֹא
עַל הַבְּשָׂמִים:

עַל יְדֵי לַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי

וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְכַרְסֵם בְּבֵיתֵי בְּנֵי־סִיּוֹת וּבְבֵיתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל הַחֲבָרִים וְיָדִידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לַמּוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים!

מִכּוּן "שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב" שְׁלֹשִׁים יוֹם קוֹדֵם תְּשׁוּעָה בְּאָב

שׁוֹמְרֵי "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"

מִטְרַת הַפְּעֵל: לִזְכוּת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



מִדְּרַשׁ הַבֵּית יוֹסֵף
רַבְּנֵי יוֹסֵף קָאָרַז ז"ע

בְּעַמּוּ"ח סֵפֶר שׁוֹלַחַן עֲרוּף
בְּפֶתַח בַּעֲיָה"ק צִפְתֵּי תוֹכְבֵּי"א
י"ג נִסְכּוֹ שֶׁתֵּת ה"א שְׁלֵ"ה וְשֵׁם מִטְחָתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

גליון

ב

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לְלַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם – עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם
תַּנּוּ רַבְּנֵי מֹשֶׁה תַּקְּנוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁדְחֵי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְלֵנוּ יְאֹמַר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מִדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמֵנוּ (תַּרְגוּם: בְּיִרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמֵנוּ וְדַחֲלֵנוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר רִחַח הַקֹּדֶשׁ)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקס אורח חיים

מְצוּיָהּ בְּמָקוֹם הַמְּיֻלָּה, יִבְרַךְ עַל הַכּוֹס
וְתִשְׁתֶּה מִמֶּנּוּ הַיּוֹלֵדֶת. וְהוּא שֶׁתִּשְׁמַע
הַבְּרָכָה וְלֹא תִפְסִיק בְּדְבָרִים בֵּין
שְׂמִיעַת הַבְּרָכָה לְשִׁתֵּי הַכּוֹס. וְאִם
אֵינָה שָׁם, יִבְרַךְ עַל הַכּוֹס וַיִּטְעֵם
לְתִינוּקוֹת:

ח. בְּעַל בְּרִית לּוֹבֵשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים,
אֵךְ לֹא לְבָנִים מִמֶּשׁ:

ט. ט' בְּאָב שֶׁחָל לְהִיּוֹת בְּשַׁבָּת וְנִדְחָה
לְיוֹם רֵאשׁוֹן, בְּעַל בְּרִית מִתְּפַלֵּל מִנְחָה
בְּעוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל, וְרוּחֵץ, וְאֵינוֹ
מִשְׁלִים תְּעַנִּיתוֹ לְפִי שְׁיוֹם טוֹב שְׁלוֹ
הוּא:

י. נוֹהֲגִים שְׁלֵא לְשַׁחֵט וְשְׁלֵא לְהַכִּין
צְרָכֵי סַעֲדָה עַד אַחַר חֲצוֹת:

סימן תקס

לַעֲשׂוֹת זִכָּר לְחַרְבּוֹ, וּבּוֹ ה' סְעִיפִים:

א. מִשְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, תִּקְנֵנוּ חֲכָמִים
שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר שֶׁאֵין בּוֹנִים לְעוֹלָם
בְּנֵין מְסִיד וּמְכִיר כְּבָנֵין הַמְּלָכִים, אֶלָּא
טַח בֵּיתוֹ בְּטִיט וְסָד בְּסִיד וּמִשִּׁיר

ב. בְּלֵיל תְּשׁוּעָה בְּאָב. וְאוֹמַר אַחַר
קִינּוֹת וְאִיכָּה, סֹדֵר קְדוֹשָׁה, וּמִתְחִיל
מוֹאֲתָה קְדוֹשׁ, וְאִם חָל בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת
אֵין אוֹמְרִים וַיְהִי נַעַם:

ג. לֵיל תְּשׁוּעָה בְּאָב וַיּוֹמוּ, יוֹשְׁבִים
בְּבֵית הַכְּנֶסֶת לְאַרְץ עַד תְּפִלַּת מְנַחָה
וְאֵין מְדַלְּקִין נְרוֹת בְּלֵילָהּ, כִּי אִם נִר
אֶחָד לוֹמַר לְאוּרוֹ קִינּוֹת וְאִיכָּה:

ד. אֵין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן בְּתְשׁוּעָה בְּאָב,
וְאֵין נוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם מִשׁוֹם דְּמִקְרֵי
מוֹעֵד:

ה. בְּשַׁעַת הַקִּינּוֹת אָסוּר לְסַפֵּר דְּבַר
וְלַצֵּאת חוּץ, כְּדֵי שְׁלֹא יִפְסִיק לְבוֹ מִן
הָאֲבֵל. וְכָל שֶׁפֶן שְׁלֵא יִשִּׁיחַ עִם עוֹבְד
כּוֹכָבִים:

ו. אִם יֵשׁ אֲבֵל בְּעִיר, הוֹלֵךְ בְּלֵילָהּ
לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְגַם בַּיּוֹם עַד שְׂיִגְמְרוּ
הַקִּינּוֹת:

ז. אִם יֵשׁ תִּינוּק לְמוּל, מְלִין אוֹתוֹ
אַחַר שְׂגוּמְרִים הַקִּינּוֹת. וַיֵּשׁ מִמְּתִינֵין
לְמוּלוֹ עַד אַחַר חֲצוֹת, וּמְבָרְכִים בְּרַפְת
הַמְּיֻלָּה בְּלֹא בְשָׂמִים וְאִם הַיּוֹלֵדֶת

עַל יְדֵי לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְפָרְסֵם בְּבֵתֵי כְּנִסְיֹת וּבְבֵתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל הַחֲבָרִים וַיְדִידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאֵב לְשִׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּף מִפְּרִין הַמַּחְגֵּר

שׁוֹרְחֵי יוֹם – לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּף מִפְּרִין הַמַּחְגֵּר
מִטְרַת הַפְּעֵל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



מִדִּין הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קַאֲרֹז ז"ע

בְּעַמּוּחַ סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּף
מִפְּרִין בְּעִינֵי קַ צִפְתָּ תוֹכְבֵּי א'
י"ג נִסְחָו שֶׁתָּה י"א שֶׁל"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אֲבִיו רַבִּי אֶפְרַיִם זצ"ל



האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאֵב לְשִׁלְשִׁים יוֹם

לְמִוֹד שִׁלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאֵב לְשִׁלְשִׁים יוֹם – עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם
תַּנּוּ רַבָּנָן מִשָּׁה יַמָּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁדְיָיו שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֶם הַלְמוּד יֹאמַר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדֵּי מַעֲשֵׂה וְלְיַדֵּי מַדּוּת יִשְׁרוֹת וְלְיַדֵּי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַהֲרֹא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיַנְתִּיהּ, בְּדַחִילוֹ וְדַחִימוֹ (תַּרְגוּם: בְּיַרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחִימוֹ וְדַחִילוֹ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקסא אורח חיים

וְכָבֵד נִהְגוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֹאמַר דְּבָרֵי
תְּשׁוּבָחוֹת אוֹ שִׁיר שֶׁל הוֹדָאוֹת וְזִכְרוֹן
חֲסִדֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל הַיּוֹם:

ד. וְכֵן גָּזְרוּ עַל עֲטְרוֹת חֲתָנִים, שֶׁלֹּא
לְהַנִּיחַ כָּלָל, וְשֶׁלֹּא יִנִּיחַ הַחֲתָן בְּרֵאשׁוֹ
שׁוּם כְּלָיִל, שְׁנֵאמַר: הַסִּיר הַמְצַנֵּפֶת
וְהָרִים הָעֲטָרָה. וְכֵן גָּזְרוּ עַל עֲטְרוֹת
הַכֹּלֶה, אִם הִיא שֶׁל כֶּסֶף, אֲבָל שֶׁל
גְּדִיל מִתָּר לְכֹלֶה. וְדוֹקָא לְחֲתָן וְכֹלֶה,
אֲבָל בְּשָׂאֵר כָּל אֲנָשִׁים וְנָשִׁים לֹא
גָּזְרוּ:

ה. אֲסוּר לְאָדָם שְׂיִמְלֵא פִּיו שְׁחֹק
בְּעוֹלָם הַזֶּה:

סימן תקסא

דִּין הַרוּאָה עָרִי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם

וְהַמְקַדָּשׁ בְּחַרְבָּנָן, וְכוּ' ה' סְעִיפִים:

א. הַרוּאָה עָרִי יְהוּדָה בְּחַרְבָּנָן אוֹמֵר:
עָרִי קְדֹשָׁךְ הָיוּ מְדַבְּרִי, וְקוֹרֵעַ:

ב. הַרוּאָה אֶת יְרוּשָׁלַיִם בְּחַרְבָּנָה,
אוֹמֵר: צִיּוֹן הֵיטָה מְדַבְּרִי שְׂמֵמָה וְקוֹרֵעַ.
וְכִשְׁרוּאָה בֵּית הַמְקַדָּשׁ, אוֹמֵר: בֵּית

מְקוֹם אִמָּה עַל אִמָּה כְּנֶגֶד הַפֶּתַח בְּלֹא
סִיד. וְהַלּוֹקֵחַ חֲצֵר מְסִידָת וּמְכִירָת,
הָרִי זוֹ בְּחֻזְקָתָהּ וְאִין מְחִיבִים אוֹתוֹ
לְקַלֵּף בְּכַתְּלִים:

ב. וְכֵן הַתְּקִינוּ שֶׁהָעוֹרֵף שִׁלְחַן לְעֲשׂוֹת
סְעֵדָה לְאוֹרְחִים, מְחַסֵּר מִמֶּנּוּ מְעַט
וּמִנִּיחַ מְקוֹם פָּנוּי בְּלֹא קְעָרָה מִן
הַקְּעָרוֹת הָרְאוּיּוֹת לְתֵת שָׁם. וְכִשְׁהָאִשָּׁה
עוֹשֶׂה תְּכֵשִׁיטִי הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב, מְשִׁירָה
מִין מִמִּינֵי הַתְּכֵשִׁיט שְׁנוֹהֶגֶת בָּהֶם, כְּדֵי
שֶׁלֹּא יִהְיֶה תְּכֵשִׁיט שָׁלֵם. וְכִשְׁהַחֲתָן
נוֹשֵׂא אִשָּׁה, לוֹקֵחַ אֶפֶר מִקְּלָה וְנוֹתֵן
בְּרֵאשׁוֹ בְּמְקוֹם הַנְּחַת תְּפִלִּין. וְכָל אֵלֶּה
הַדְּבָרִים כְּדֵי לְזַכֵּר אֶת יְרוּשָׁלַיִם,
שְׁנֵאמַר: אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם וְגו' אִם
לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ
שְׂמֹחֲתִי:

ג. וְכֵן גָּזְרוּ שֶׁלֹּא לִנְגֹן בְּכֵלֵי שִׁיר וְכָל
מִינֵי זֶמֶר וְכָל מְשִׁמֵּיעֵי קוֹל שֶׁל שִׁיר
לְשִׁמַּח בָּהֶם. וְאֲסוּר לְשִׁמְעֵם מִפְּנֵי
הַחֲרָבָן. וְאֲפִלוּ שִׁיר בְּפֶה עַל הַיּוֹם,
אֲסוּרָה שְׁנֵאמַר: בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתַּוּ יֵין

עַל יְדֵי לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְכַרְסֵם בְּבֵתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׂמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָיִם וְיַדִּידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שִׁלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּף מִפְּרִין הַמַּחְגֵּר

שׁוֹמֵר הַמִּצְוָה: לִזְכּוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



מִדֵּין הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קַאֲרוֹ ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּף
מִפְּרִין בַּעֲמֵי"ק צִפְתִּי תוֹכַח"א
רַבֵּי יוֹסֵף שֵׁטֶר ה"א שֶׁל"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל



י"ג
תמוז



גליון
י"א

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם

למנוח שלחן ערוף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם – **עֲמוּד אָחֵד** לַיּוֹם
תִּנּוּ רַבֵּן מֹשֶׁה תַּקַּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁדְחֵי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בַּעֲנֵנּוּ שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בַּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוּדְם הַלְמוּד יֹאמֵר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד כְּדֵי שְׂיִבְיֹאֲנִי הַתְּלַמּוּד לְיַדִּי מַעֲשֵׂה וְלְיַדִּי מַדּוֹת יִשְׂרָוֹת וְלְיַדִּי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלֵוּ וְדַחֲמֵוּ (תַּרְגוּם: בְּיִרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמֵוּ וְדַחֲלֵוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׂלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רִחַם הַקֹּדֶשׁ)

שולחן ערוך הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב וְשָׂאֵר תַּעֲנִיּוֹת סִימּוֹן תַּקְסָב אֹרַח חַיִּים

ה. הָיָה הוֹלֵךְ וּבָא לִירוּשָׁלַיִם, הוֹלֵךְ
וּבָא תוֹךְ ל' יוֹם, אִינוּ קוֹרֵעַ קָרַע
אַחֵר. וְאִם לְאַחַר ל' יוֹם, חוֹזֵר וְקוֹרֵעַ:

סִימּוֹן תַּקְסָב

דִּין קַבְּלַת הַתַּעֲנִיּוֹת, וּבּוֹ י"ג סְעִיפִים:

א. כָּל תַּעֲנִיּוֹת שְׁלֵא שְׁקָעָה עָלָיו חֲמָה,
דְּהֵינּוּ שְׁלֵא הַשְּׁלִימוּ עַד צֵאת
הַכּוֹכְבִים, אִינוּ תַּעֲנִיּוֹת. וְאִם דָּעִתוּ
לְאָכַל קֹדֶם לָכֵן, אִינוּ מִתְּפַלֵּל עֲנֵנּוּ:

ב. יֵשׁ אוֹמְרִים שְׂמִי שְׂרָגִיל לְהַתְּעַנּוֹת
עֲשֵׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה, בֵּינּוּ שְׂאִין רְגִילוֹת
לְקַבְּלָם בַּתְּפִלָּה, אִינוּ צְרִיךְ לְהַתְּעַנּוֹת
עַד צֵאת הַכּוֹכְבִים אֲלֵא עַד שִׁיִּצֵּא
מִבֵּית הַכְּנֶסֶת:

ג. יָחִיד שְׂקִיבֵל עָלָיו תַּעֲנִיּוֹת סֶתֶם בְּעָרֵב
שַׁבָּת, צְרִיךְ לְהַתְּעַנּוֹת עַד צֵאת
הַכּוֹכְבִים, אִם לֹא שְׁפָרַשׁ בְּשַׁעַת קַבְּלַת
הַתַּעֲנִיּוֹת עַד שִׁישְׁלִימוּ הַצְּבוּר תְּפִלָּתָם:

ד. תַּעֲנִיּוֹת חֲלוּם, צְרִיךְ לְהַתְּעַנּוֹת עַד
צֵאת הַכּוֹכְבִים, וְאֶפְלוּ בְּעָרֵב שַׁבָּת:

קָדְשָׁנוּ וְתַפְאָרְתָּנוּ אֲשֶׁר הַלְלוּךְ
אֲבוֹתֵינוּ הָיָה לְשִׁרְפַת אֵשׁ וְכָל מַחְמַדְנוּ
הָיָה לְחִרְבָּה, וְקוֹרֵעַ. וּמַהֲיֵכֵן תִּיב
לְקָרַע, מִן הַצּוֹפִים. וְאַחַר כֵּךְ כְּשִׁירְאָה
הַמְּקַדֵּשׁ קוֹרֵעַ קָרַע אַחֵר, וְכָל קְרִיעָה
טַפְחָה. וְאִם בָּא דָּרָךְ הַמְּדַבֵּר, שְׂאֵז
רוֹאֵה הַמְּקַדֵּשׁ תַּחֲלָה, קוֹרֵעַ עַל
הַמְּקַדֵּשׁ, טַפְחָה, וְאַחַר כֵּךְ כְּשִׁירְאָה
יְרוּשָׁלַיִם מוֹסִיף עַל קָרַע רֵאשׁוֹן כָּל
שְׂהוּא:

ג. אִם קָרַע עַל אַחַת מֵעָרֵי יְהוּדָה,
אִינוּ חוֹזֵר וְקוֹרֵעַ כְּשִׁירְאָה שְׂאֵר עָרֵי
יְהוּדָה. חוּץ מִירוּשָׁלַיִם, שְׂחוֹזֵר וְקוֹרֵעַ
עָלֶיהָ קָרַע אַחֵר בְּפָנָי עֲצָמוֹ. וְאִם קָרַע
עַל יְרוּשָׁלַיִם תַּחֲלָה, אִינוּ צְרִיךְ לְקָרַע
עַל שְׂאֵר עָרֵי יְהוּדָה:

ד. כָּל הַקָּרְעִים הָאֵלוּ בִּידוֹ וּמַעֲמָד,
וְקוֹרֵעַ כָּל כְּסוּתוֹ שְׁעָלָיו עַד שִׁיִּגְלָה
אֶת לְבוֹ, וְאִינוּ מֵאַחַה קָרְעִים אֵלוּ
לְעוֹלָם. אֲבָל רֵשָׁאֵי לְשִׁלְלָן, לְמַלְלָן,
לְלַקְטָן וּלְתַפְרָן כְּמִין סְלָמוֹת:

עַל יְדֵי לַמּוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שִׁלְחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְפָרְסֵם בְּבֵתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׂמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָאִים וְיַדִּידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לַמּוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שְׂהוּא "תּוֹרָה לְשִׂמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים!



מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנוחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל



האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות תשעה באב לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שידיהו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האר"ז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקסב אורח חיים

להתענות שני וחמישי ושני וכיוצא
בזה, יש מי שמסתפק אי סגי בקבלה
אחת לכלם או אם צריך קבלה לכל
אחד ואחד:

ט. קבל עליו להתענות למחר,
והתענה, ובלילה שלאחר התענית
נמלך להתענות, אף על פי שלן
בתעניתו שלא אכל בלילה והתענה
כל היום השני, אינו תענית, מפני
שלא קבלו עליו מבעוד יום:

י. מתענה אדם תענית שעות והוא
שלא יאכל כל היום. פיצד, הרי
שהיה טרוד בחפציו ומתעסק בצרכיו
ולא אכל עד חצות או עד ט' שעות,
ונמלך להתענות בשעות שנשארו מן
היום, הרי זה מתענה אותם שעות
ומתפילל בהם עננו שהרי קבל עליו
התענית קדם שעות התענית. ויש
אומרים שגם זה תענית שעות צריך
שיקבלנו עליו מאתמול. והיכי
משכחת לה, כגון שקבל עליו
מאתמול להתענות עד חצי היום,

ה. כל תענית שלא קבלו עליו היחיד
מבעוד יום, אינו תענית:

ו. אימתי מקבלו, בתפלת המנחה אומר
בשומע תפלה או אחר שסיים תפלתו,
קדם שיעקר רגליו: הריני בתענית
יחיד מחר יהי רצון שתהא תפלתי
ביום תענתי מקבלת. ואם לא הוציא
בפיו, אם הרחר בלבו שהוא מקבל
תענית למחר, הוי קבלה, והוא
שיהרהר פן בשעת תפלה המנחה:

ז. קבל עליו תענית בתפלת המנחה,
אף על פי שהוא אוכל ושותה בלילה,
לא הפסיד כלום. וכן אם קבל עליו
להתענות שלשה או ארבעה ימים או
יותר, זה אחר זה, להתענות בימים
ויאכל בלילות, אף על פי שהוא
אוכל כל הלילה לא הפסיד כלום,
דהוי קבלה לכלם אף על פי שלא
קבל כל אחד ואחד במנחה שלפניו:

ח. אם קבל עליו בתפלת המנחה
שלשה או ארבעה תעניות, ולא
רצופין זה אחר זה, כגון שקבל עליו

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי
וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!



מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

כ
תמוז

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות תשעה באב לשלשים יום

גליון
ג

למוד שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקסג אורח חיים

בתענית, מאחר שמה שהתנה הוא
דבר הרשות, הוי אסמכתא. אבל אם
אמר: אם לא אעשה מצוה פלונית
אשב בתענית, וכן אם אמר: אם
יצילני ה' מצרה או אם יצליח דרכי,
לא הוי אסמכתא:

סימן תקסג

דין מי שהרהר בלבו להתענות, ובו
סעיף אחד

א. מי שהרהר בלבו, שלא בשעת
תפלת המנחה, להתענות למחר, לא
הוי קבלה דלא עדיף מהוציא בפיו
להתענות למחר דלא הוי קבלת
תענית, כיון שלא קבלו בתפלת
המנחה:

סימן תקסד

דין ליל שלפני התענית, ובו סעיף
אחד

א. כל תענית שאוכלים בו בלילה, בין
צבור בין יחיד, הרי זה אוכל ושותה

וכשהגיע לחצי היום נמלך וגמרו, או
שקבל עליו להתענות למחר מחצי
היום ואילך, ולמחר נמלך ולא אכל
גם בחצי היום ראשון, הרי זה תענית
שעות:

יא. אם קבל עליו תענית עד חצי
היום ואכל אחר כך, או שאכל עד
חצי היום וקבל עליו תענית משם
ואילך, אינו נקרא תענית להתפלל
עננו, אבל נקרא תענית לענין שצריך
להשלים נדרו:

יב. תענית שגוזרים על הצבור אין כל
יחיד צריך לקבלו בתפלת המנחה,
אלא שליח צבור מכריז התענית והרי
הוא מקבל. ויש אומרים דהני מלי
בארץ ישראל שהיה להם נשיא, לפי
שגזרתו קימת על כל ישראל, אבל
בחוצה לארץ צריכים כל הצבור
לקבל על עצמם ביחידים, שכל אחד
מקבל על עצמו:

יג. יש מי שאומר שמי שנדר ואמר:
אם לא אלא למקום פלוני אשב

על ידי למוד כל ד' חלקי שולחן ערוך יזכה להיות יהודי
וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום" – ללמוד "הלכות תשעה באב" שלשים יום קודם תשעה באב

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שולחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

כב
תמוז

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות תשעה באב לשלשים יום

גליון
יד

למוד שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שידיהו שואלין ודורשיין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקסה אורח חיים

תפלותיו, דאפלו יאחזנו בלמוס ויאכל
שיף שפיר למימר עננו ביום צום
התענית הזה, כיון שתקנו חכמים
להתענות בו:

ד. טוב לומר בתחנונים שאחר תפלת
המנחה לאחר אלהי נצר וכו': רבון
כל העולמים, גלוי וידוע לפניך
שבזמן שבית המקדש קים אדם חוטא
ומקריב קרבן ואין מקריבים ממנו
אלא חלבו ודמו וכו':

ה. אין היחיד רשאי לומר שלש עשרה
מדות דרך תפלה ובקשת רחמים,
דדבר שבקדשה הם. אבל אם בא
לאמרם דרך קריאה בעלמא, אומרם:

ו. המתענה ומפרסם עצמו לאחרים
להשתבח שהוא מתענה, הוא נענש
על כך:

סימן תקסו

דין תענית צבור, ובו ח' סעיפים:

א. בתענית צבור אומר שליח צבור
עננו בין גואל לרופא, וחותרם: ברוך

עד שיעלה עמוד השחר, והוא שלא
ישן, אבל אם ישן אינו חוזר ואוכל
ולא שותה, אלא אם כן התנה לאכל
או לשתות:

סימן תקסה

דין תפלת עננו, ובו ו' סעיפים:

א. יחיד אומר עננו בשומע תפלה, בין
יחיד שקבל עליו תענית בין יחיד
המתפלל עם הצבור בתענית צבור.
וכן שליח צבור שמסדר תפלתו
בלחש, כייחיד דמי ובשומע תפלה:

ב. אם שכח מלומר עננו, אין מחזירין
אותו ואם נזכר קדם שעקר רגליו,
אומר בלא חתימה:

ג. יש אומרים שאין היחיד אומר עננו,
כי אם במנחה, שמא יאחזנו בלמוס
ונמצא שקרן בתפלתו. אבל שליח
צבור, אומרם גם בתפלת שחרית
כשהוא מתפלל בקול רם, שאי אפשר
שלא יתענו קצת מהקהל. ובארבע
צומות, גם היחיד אומרם בכל

על ידי למוד כל ד' חלקי שולחן ערוך יזכה להיות יהודי
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שולחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל



בג
תמוז

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות תשעה באב לשלשים יום



גליון
טז

למוד שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת חג פחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקסו אורח חיים

ג. אין שליח צבור אומר עננו ברכה בפני עצמה, אלא אם כן יש בבית הכנסת עשרה שמתענין. ואפלו אם יש בעיר עשרה שמתענין, כיון שאין בבית הכנסת עשרה שמתענין, לא:

ד. נוהגים להרבות סליחות בברכת סלח לנו. ויש שאין נוהגים לומר סליחות עד אחר סיום י"ח ברכות, וכן הנהיגו הקדמונים בארץ ישראל והוא המנהג הנכון:

ה. בתענית צבור, שליח צבור שאינו מתענה לא יתפלל:

ו. יש מי שאומר שאין עומד לקרות בתורה בתענית צבור מי שלא התענה. ואם הכהן אינו מתענה, יצא הכהן מבית הכנסת ועומד לקרות בתורה ישראל המתענה:

ז. בתענית צבור יעמדו שנים אצל שליח צבור, מזה אחד ומזה אחד, שיאמרו עמו סליחות:

ח. כל תענית צבור יש בו נשיאות כפים במנחה, חוץ מביום הכפורים:

א. אתה ה' העונה לעמו ישראל בעת צרה. וקורים ויחל בשחרית ובמנחה, בין שחל בשני ובחמישי בין שחל בשאר הימים:

ב. כשהצבור גוזרים תענית על כל צרה שלא תבא עליהם, וכן בתעניות שני וחמישי ושני שאחר הפסח ואחר החג, שנוהגים באשכנז להתענות הצבור, נהגו הראשונים לומר שליח צבור עננו בין גואל לרופא, ולקרות ויחל. ויש שתמהו עליהם והקשו עליהם, והרא"ש ישב קשיתם. הילכך למנהג הראשונים שומעין. ומיהו היכא שגוזרים תענית שלא לשום צרה, אלא לשוב בתשובה, יש נוהגים לדונו כתענית צבור לענין עננו בין גואל לרופא וקריאת ויחל, ויש נוהגים לדונו כתענית יחיד שאף שליח צבור אינו אומר עננו אלא בשומע תפלה ואין מוציאין ספר תורה:

על ידי למוד כל ד' חלקי שולחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום" – ללמוד "הלכות תשעה באב" שלשים יום קודם תשעה באב

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

כד
תמוז

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות תשעה באב לשלשים יום

גליון
מ

למוד שלחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שידיהו שואלין ודורשיין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקסז אורח חיים

סימן תקסז

טעימה ורחיצת הפה שמתר בתענית,
ובו ג' סעיפים:

א. השרוי בתענית יוכל לטעם כדי רביעית, ובלבד שיפלט. וביום הכפורים ובתשעה באב, אסור:

ב. יש אומרים שלא התירו רביעית בפעם אחת, אלא מעט מעט. ויש אומרים שאפלו בפעם אחת יוכל לטעם עד כדי רביעית, אם יודע בעצמו שיכול להעמיד עצמו שלא יבלע פלוג:

ג. מי שדרכו לרחץ פיו בשחרית בתענית צבור, לא כשר למעבד הכי. אבל בתענית יחיד שרי, כיון שפולט. ואפלו יש במים שרוחץ יותר מרביעית:

סימן תקסח

דיני נדרי תענית, ובו י"ב סעיפים:

א. נדר להתענות יום זה ושכח ואכל, משלים תעניתו. והוא הדין אם היה

תענית חלום, או שהיה תענית צבור, או שהיה יום ידוע לו להתענות ביום שמת בו אביו או רבו. אבל אם נדר להתענות יום א' או שני ימים, וכשהתחיל להתענות שכח ואכל כזית, אבד תעניתו וחיב לצום יום אחר:

ב. הנודר לצום עשרה ימים באיזה יום שירצה, והיה מתענה ביום אחד מהם והצרך לדבר מצוה או מפני כבוד אדם גדול, הרי זה לווה ופורע יום אחר, שהרי לא קבע הימים בתחלת הנדר. אבל אם לא קבל עליו קדם לכן להתענות יום אחד, אלא במנחה קבל עליו להתענות למחר, מקרי תענית זה ואינו יכול ללוותו. וכן אם היה תענית חלום, אינו יכול ללוותו:

ג. מי שנדר להתענות כך תעניות, יכול לדחותם עד ימות החרך:

ד. יש מי שאומר ששני ימים ושני לילות רצופים, יש להשוותם לארבעים תעניות שאינם רצופים:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מִכּוּז "שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשֻׁעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת תְּשֻׁעָה בְּאָב" שְׁלֹשִׁים יוֹם קוֹדֵם תְּשֻׁעָה בְּאָב

שֵׁעִי "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף מִפְּרִין הַמַּחְגֵּר"

מִטְרַת הַפְּעֵל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לִהְיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



מִדִּין הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּף

נִפְתָּר בַּעֲדָה"ק צִפְתֵּי תוֹכֵב"א
י"ג נִסְחָו שֶׁתֵּת ה"א שְׁל"ה וְשֵׁם מִטְחָתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

בְּה

תְּמוּזָה

הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לִהְיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא? הַלְכוֹת תְּשֻׁעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם

גְּלוֹן

ק

לַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשֻׁעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם – עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם
תִּנּוּ רַבֵּן מֹשֶׁה תַּקַּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁדְדֵי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמֵר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיֹאֲנִי הַתְּלַמּוּד לְיַדִּי מַעֲשֵׂה וְלְיַדִּי מַדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלְיַדִּי יָדִיעַת הַתּוֹרָה.
לִיְהוּדָא שְׂמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמִיּוֹ (תַּרְגוּם: בְּיִרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמִיּוֹ וְדַחֲמִילוֹ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר רִחַם הַקֹּדֶשׁ)

שׁוֹלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשֻׁעָה בְּאָב וְשָׂאֵר תַּעֲנִיּוֹת סִימָן תַּקְסֵט אֹרַח חַיִּים

י. הַנּוֹדֵר לִילָף עַל קִבְרֵי צַדִּיקִים
שְׁבָמְקוֹם פְּלוֹנִי, וְנִתְעַכֵּב יָמִים רַבִּים
וְאַחַר כֵּן אֶרַע שְׁהַשְׁפִּירוּהוּ לְלָכֶת שָׁם,
דֵּי בְּהַלִּיכָה זֶה:

יא. הַנּוֹדֵר לְצוֹם סְכוּם יָמִים רְצוּפִים
וְאַרְעֵי בָהֶם תַּעֲנִית חוֹבָה, עוֹלִין לוֹ:

יב. כָּל הַשְּׂרוּי בְּתַעֲנִית, בֵּין שְׁהִיָּה
מִתַּעֲנָה עַל צָרְתוֹ אוֹ עַל חֲלוּמוֹ בֵּין
שְׁהִיָּה מִתַּעֲנָה עִם הַצָּבוּר עַל צָרְתוֹ,
הָרִי זֶה לֹא יִנְהַג עֲדוּנִין בְּעַצְמוֹ וְלֹא
יִקַּל רֹאשׁוֹ וְלֹא יִהְיֶה שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב,
אֲלֵא דוֹאֵג וְאוֹנֵן כְּעֵנִין שְׂנֹאֲמֵר: מַה
יִתְאוּנֵן אָדָם חַי:

סִימָן תַּקְסֵט

דִּין נוֹדֵר בְּעַת צָרָה, וּבּוֹ ב' סְעִיפִים:

א. יְחִיד הַמִּתַּעֲנָה עַל כָּל צָרָה, וְעִבְרָה,
אוֹ עַל חוֹלָה, וְנִתְרַפָּא אוֹ מֵת, צָרִיף
לְהַשְׁלִים כָּל הַתַּעֲנִיּוֹת שֶׁקִּבַּל עָלָיו.
אֲבָל צָבוּר שְׂמֵתֵעֲנִין עַל שׁוּם דְּבָר,
וְנִעֲנִין קִדְּם חֲצוֹת, לֹא יִשְׁלִימוּ. וְאִם
תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְרַב צָבוּר רוֹצִים

ה. הַמִּתַּעֲנָה תַּעֲנִית חֲלוּם בְּיוֹם טוֹב,
אוֹ בְּחֵלוֹ שֶׁל מוֹעֵד, אוֹ בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ,
אוֹ בְּחִנְפָה וּפְנּוּרִים, אוֹ בְּעָרֵב יוֹם
הַכְּפוּרִים צָרִיף לְמִיתָב תַּעֲנִיתָא
לְתַעֲנִיתִיהָ, כְּדִין הַמִּתַּעֲנָה תַּעֲנִית
חֲלוּם בְּשַׁבָּת:

ו. אִין תַּעֲנִית צָבוּר בְּכָבֵל לִיאֲסֹר
בְּמִלְאכָה וְלְהַפְסִיק מִבְּעוֹד יוֹם, אֲלֵא
תְּשֻׁעָה בְּאָב בְּלְבָד. הַלְּכָף יְחִיד שֶׁקִּבַּל
עָלָיו תַּעֲנִית, לֹא חִיִּישִׁינָן שְׂמָא תַּעֲנִית
צָבוּר קִבַּל עָלָיו, וּמִתָּר בְּכֻלָּן. וּמִכָּל
מְקוֹם לְכַתְחֵלָה טוֹב לוֹמֵר בְּשַׁעַת
קִבַּלְתָּ תַּעֲנִית: הָרִינִי בְּתַעֲנִית יְחִיד
לְפָנֶיךָ מִחֵר:

ז. כְּשֶׂאֲרַע יוֹם שְׂמֵת אָבִיו אוֹ אִמּוֹ
בְּאֲדָר, וְהַשְּׁנָה מְעַבְרָת, יִתַּעֲנָה בְּאֲדָר
ב':

ח. אִין צָרִיף לְהַתַּעֲנוֹת אֲלֵא בְּיוֹם
מִיתַת אָבִיו, וְלֹא בְּיוֹם קְבוּרָה:

ט. אִם אֶרַע יוֹם מִיתַת אָבִיו בְּשַׁבָּת אוֹ
בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ, יִדְחָה לְמִחֵר:

עַל יְדֵי לַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לִהְיוֹת יְהוּדִי

וְיִזְכֶּה לִהְיוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְכַרְסֵם בְּבֵתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׂמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָאִים וְיַדִּידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לִהְיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לַמּוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שְׂהוּא "תּוֹרָה לְשִׂמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צַדִּיקִים!

מִכּוּן "שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב" שְׁלֹשִׁים יוֹם קוֹדֵם תְּשׁוּעָה בְּאָב

שׁוֹמְרֵי "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף מִפְּרִין הַמַּחְגֵּר"

מִטְרַת הַמִּפְעֵל: לִזְכוּת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



מִדִּין הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעֲמֻ"ח סֵפֶר שׁוֹלַחַן עֲרוּף

מִפְּטוֹר בַּעֲיָה"ק צִפְתֵּי תוֹכְבֵּי"א
י"ג נִסְכּוֹ שֶׁתֵּת ה"א שְׁלִי"ה וְשֵׁם מִטְחָתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

גליון י"ח

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

בו תמוז

למנוח שלחן ערוף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם – **עֲמוּד אָחֵד** לְיוֹם
תַּנּוּ רַבָּנָן מִשָּׁה תַקֵּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיּוּ שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בַּעֲנִינֵנוּ שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֻרָת בַּעֲצֻרָת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:
הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיֹאֲנוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדֵּי מַעֲשֵׂה וְלְיַדֵּי מַדּוּת יִשְׁרוֹת וְלְיַדֵּי יָדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא רַקוּדָא בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמֵנוּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּרִאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמֵנוּ וְדַחֲמֵנוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רִחַם הַקֹּדֶשׁ)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקע אורח חיים

רֵאשׁ חֹדֶשׁ, חֵיב לְצוּם בָּהֶם אִם לֹא יִתִּירוּ לוֹ. אֲבָל אִם פָּגַע בּוֹ חֲנֻכָּה וּפְּנוּיִם, נִדְּרוּ בְּטַל וְלֹא יִצּוּם בָּהֶם, מִפְּנֵי שֶׁהֵם מַדְבְּרִיהֶם וְצָרִיכִים חֲזוּק:

ב. הַנּוֹדֵר לְהַתְעַנּוֹת בְּשַׁבַּת וַיּוֹם טוֹב וְעָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים וְחֲנֻכָּה וּפְּנוּיִם, דֵּינָם שׁוֹה לְנוֹדֵר לְהַתְעַנּוֹת כֶּךָ וְכָךְ יָמִים וְאַרְעוּ בָּהֶם יָמִים הַלָּלוּ. אִם הוֹצִיאוּ בְּלִשׁוֹן נֶדֶר, דֵּינּוּ כַּמִּקְבֵּל עָלָיו בְּלִשׁוֹן נֶדֶר, וְאִם הוֹצִיאוּ בְּלִשׁוֹן קִבְּלַת תְּעַנִּית בְּעֶלְמָא, דֵּינּוּ כַּמִּקְבֵּל בְּלִשׁוֹן קִבְּלַת תְּעַנִּית:

ג. אִם נִשְׁבַּע לְהַתְעַנּוֹת כֶּךָ וְכָךְ יָמִים וְאַרְעוּ בָּהֶם יָמִים הַלָּלוּ, הַשְּׁבוּעָה חָלָה עֲלֵיהֶם מִטַּעַם אֲסוּר כּוֹלָל. אֲבָל אִם נִשְׁבַּע לְהַתְעַנּוֹת בְּשַׁבַּת אוּ בְיוֹם טוֹב, בְּפְרוּשׁ, לֹא חָלָה עָלָיו שְׁבוּעָה דֵּאִין שְׁבוּעָה חָלָה עַל דְּבַר מְצוּהָ, אֲלֵא לִזְקָה עַל שְׁנִשְׁבַּע לְשׂוֹא, וְאוֹכֵל. וְאִם נִשְׁבַּע לְהַתְעַנּוֹת בְּחֲנֻכָּה וּפְּנוּיִם, חָלָה שְׁבוּעָה עָלָיו כִּיּוֹן שְׂאִינָן אֲלֵא מְדַרְבְּנָן וְנִרְאָה לִי דֵּהוּא הַדִּין לְרֵאשׁ חֹדֶשׁ

לְהַשְׁלִים, אִין הִיְחִיד רִשְׁאֵי לְהַפְרִישׁ עֲצֻמוֹ מֵהֶם:

ב. יְחִיד שְׂמַתְעֵנָה עַל צָרָה וְנוֹדֵעַ שְׂקִדָּם קִבְּלַת הַתְּעַנִּית כְּכָר עֲבָרָה, אִינוּ צָרִיף לְהַשְׁלִים:

סימן תקע

דִּין חֲנֻכָּה וּפְּנוּיִם וַיָּמִים שְׂאִין אוֹמְרִים בָּהֶם תַּחֲנֵה שְׁנַפְנָשׁוּ בַתּוֹף יְמֵי נְדָרֵי תְעַנִּית, וּבּוֹ ג' סְעִיפִים:

א. יְחִיד שְׂקִבֵּל עָלָיו תְּעַנִּית כֶּךָ וְכָךְ יָמִים וְאַרְעוּ בָּהֶם שַׁבְּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים אוּ רֵאשׁ חֹדֶשׁ חֲנֻכָּה וּפְּנוּיִם אוּ עָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים, אִם קִבְּלוּ בְּלִשׁוֹן קִבְּלַת תְּעַנִּית בְּעֶלְמָא, אִין צָרִיף הַתְּרָה. וְאִם קִבְּלוּ בְּלִשׁוֹן הָרִי עָלֵי, שֶׁהוּא לְשׁוֹן נֶדֶר, צָרִיף הַתְּרַת חֲכָם, וַיִּפְתַּח בְּחֻרְטָה שְׂיֹאמַר לוֹ: אֵלּוּ שְׂמַתָּ אֶל לִבְךָ שְׂיֹאֲרְעוּ בָּהֶם אֵלּוּ הַיָּמִים לֹא הִיִּיתַתְּ נוֹדֵר, וּמַתִּיר לוֹ. וְלִהְרַמְבָּ"ם, מִשְׁקִבֵּל עָלָיו בְּלִשׁוֹן נֶדֶר וּפָגַעוּ בּוֹ שַׁבְּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים אוּ עָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים אוּ

עַל יְדֵי לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְפָרְסֵם בְּבֵתֵי כְּנִסְיֹת וּבְבֵתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָאִים וַיְדִידִים, לְזִכּוּת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום" – ללמוד "הלכות תשעה באב" שלשים יום קודם תשעה באב

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שולחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל



האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות תשעה באב לשלשים יום

למוד שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כְּדֵי שְׂיִבְיֵאֵנּוּ הַתְּלַמוּד לַיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלַיְדֵי מַדּוּת יְשׁוּרוֹת וְלַיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לִיהוּדָא שְׂמָא רְקוּדָא בְּרִידָא הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ, בְּדַחִילוֹ וְדַחִימוֹ (תרגום: בִּירָאָה וּבִאֲהָבָה), וְדַחִימוֹ וְדַחִילוֹ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (האר"ז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקעא אורח חיים

לְהַתְעַנּוֹת כָּךְ וְכָךְ תְּעַנִּיּוֹת כְּשִׁיעֵבֹר
הַגְּזֵרָה:

סימן תקעב

בְּאִיזָה יָמִים אֵין גּוֹזְרִים תְּעַנִּית צְבוּר,
וְבוֹ ג' סְעִיפִים:

א. אֵין גּוֹזְרִין תְּעַנִּית עַל הַצְּבוּר
בְּתַחֲלָה בְּיוֹם חֲמִישִׁי, שְׁלֹא לְהַפְקִיעַ
שְׁעָרִים. וְאֶפְלוּ בְּמָקוֹם שְׂאִין לְחוּשׁ
לְכָךְ:

ב. אֵין גּוֹזְרִין תְּעַנִּית עַל הַצְּבוּר
בְּרֵאשִׁי חֲדָשִׁים, אוֹ בְּחֲנֻכָּה וּפּוּרִים, אוֹ
בְּחֵלוֹ שֶׁל מוֹעֵד. וְאִם הִתְחִילוּ
לְהַתְעַנּוֹת עַל הַצָּרָה, אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד,
וּפָגַע בָּהֶם יוֹם מֵאֵלוּ, מִתְעַנֵּין
וּמְשַׁלְּמִין הַיּוֹם בְּתַעֲנִית:

ג. צְבוּר שֶׁבִקְשׁוּ לְגַזֵּר תְּעַנִּית שְׁנֵי
וְחֲמִישִׁי וְשְׁנֵי, וּפָגַע בְּתַעֲנִית ט"ו
בְּשַׁבָּט, הַתְעַנִּית נִדְחָה לְשַׁבַּת הַבֹּאָה
כְּדֵי שְׁלֹא יִגְזְרוּ תְעַנִּית בְּט"ו בְּשַׁבָּט
שֶׁהוּא רֵאשִׁי הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת:

סימן תקעג

וְעָרַב יוֹם הַכְּפוּרִים שְׂאִינָם אֶלָּא
מְדַרְבְּנָן. אֶלָּא שְׂמַדְבְּרֵי הַרְמַב"ם נִרְאָה
שֶׁהֵם שֶׁל תּוֹרָה:

סימן תקעא

מִי הֵם הַחוֹטְאִים לְיֹשֵׁב בְּתַעֲנִית, וְבוֹ
ג' סְעִיפִים:

א. הַיּוֹשֵׁב בְּתַעֲנִית, אִם יָכוֹל לְסַבֵּל
הַתְעַנִּית נִקְרָא קְדוֹשׁ. וְאִם לֹא, כְּגוֹן
שְׂאִינוֹ בְּרִיא וְחֻזְקוֹ, נִקְרָא חוֹטֵא:

ב. תְּלַמִּיד חֶכֶם אֵינוֹ רֹשֵׁאִי לְיֹשֵׁב
בְּתַעֲנִית, מִפְּנֵי שְׂמִמְעוּט בְּמַלְאֲכַת
שָׁמַיִם, אֶלָּא אִם כֵּן כְּשֶׁהַצְּבוּר מִתְעַנֵּים
שְׁלֹא יִפְרֹשׁ עַצְמוֹ מֵהֶם. וּמִלְמַדֵּי
תִּינוּקוֹת דִּינָם כְּתַלְמִידֵי חֶכְמַיִם:

ג. עִיר שֶׁהִקִּיפּוּהָ עֲכוּ"ם, וְכֵן יַחֲדֵי
הַנְּרָדָף מִפְּנֵי עֲכוּ"ם אוֹ מִפְּנֵי רוּחַ
רָעָה, אֵינָם רֹשֵׁאִים לְהַתְעַנּוֹת, שְׁלֹא
לְשַׁבֵּר כָּחֶם. אֶלָּא יִקְבְּלוּ עֲלֵיהֶם
לְהַתְעַנּוֹת כָּךְ וְכָךְ תְּעַנִּיּוֹת לְכַשְׁיִנְצָלוֹ.
וְכֵן אִם גְּזָרוּ גְזֵרָה וְגְזָרוּ שְׁלֹא
לְהַתְעַנּוֹת עֲלָיו, יִקְבְּלוּ עֲלֵיהֶם

על ידי למוד כל ד' חלקי שולחן ערוך זוכה להיות יהודי
וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום" – ללמוד "הלכות תשעה באב" שלשים יום קודם תשעה באב

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שולחן ערוך מפירו המהגדר" מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

בח
תמוז

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות תשעה באב לשלשים יום

גליון
ב

למוד שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגילה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקעד אורח חיים

לומר: הואיל ואכלתי מעט אכל הרבה:
ד. מצוה להרעיב אדם עצמו בשנת רעבון ואסור לשמש בו מטותו, חוץ מליל טבילה. ולחשוכי בנים מתר
ה. כל הפורש מן הצבור אינו רואה בנחמתן. וכל המצטער עמהם, זוכה ורואה בנחמתן:

שפטלה מגלת תענית, ובו סעיף אחד
א. הלכתא בטלה מגלת תענית, וכל הימים הכתובים בה מתר להתענות בהם וכל שכן לפנייהם ולאחריהם, חוץ מחנכה ופורים שאסור להתענות בהם בעצמם, אבל לפנייהם ולאחריהם מתר. וכן שבתות וימים טובים וראשי חודשים מתרים לפנייהם ולאחריהם:

סימן תקעה

סימן תקעד

דיני תעניות שמתפללין בארץ ישראל על הגשמים, ובו י"ג סעיפים:

שנותנין בתענית חמרי מקום שיצא ושהלך לשם, ובו ה' סעיפים:

א. סדר תעניות שמתענין בארץ ישראל על הגשמים כך הוא: הגיע י"ז במרחשון ולא ירדו גשמים, מתחילין תלמידי חכמים בלבד להתענות שלשה תעניות שני וחמישי ושני, וכל התלמידים ראוים לכך. ודין תעניות אלו כדין תענית יחיד:

א. ההולך ממקום שמתענין למקום שאין מתענין, ודעתו לחזור, צריך להתענות כל תעניות שקבלו עליהם:

ב. הגיע ראש חדש כסלו ולא ירדו גשמים, בית דין גוזרין שלשה תעניות על הצבור שני וחמישי ושני,

ב. ההולך ממקום שאין מתענין למקום שמתענין, יתענה עמהם אפלו דעתו לחזור. ומיהו בין שלא קבל עליו תענית, אם יצא מן העיר חוץ לתחום מתר לאכל ואינו צריך להשלים:

ג. שכח ואכל, אל יתראה בפניהם כאלו אכל ואל ינהג עדונין בעצמו

על ידי למוד כל ד' חלקי שולחן ערוך יזכה להיות יהודי

ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום" – ללמוד "הלכות תשעה באב" שלשים יום קודם תשעה באב

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שולחן ערוך מפרן המהגר"

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

כ"ט
תמוז

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות תשעה באב לשלשים יום

גליון
כ"ט

למוד שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקעה אורח חיים

ומתפללין ברחוב העיר, ומורידין זקן
להוכיחם, ומוסיפין שש ברכות
בתפלת שחרית ובתפלת המנחה,
ונועלים את התניות ובשני לעת ערב
פותחין מעט כדי שימצאו לקנות
לסעדת הלילה, ובחמישי פותחין כל
היום תניות המוכרות מאכל, מפני
כבוד השבת. ואם יש לתנות שני
פתחים, פותח אחד ונועל אחד. ואם
יש לתנות אצטבא לפניו, פותח
בדרכו בחמישי, ואינו חושש:

ה. עפרות ומיניקות מתענות, אבל לא
בג' ראשונות ולא בז' אחרונות. ומיהו
לא יאכלו אלא כדי קיום הולד:

ו. אחר שגזרו י"ג תעניות אלו, אם
לא נענו אין גוזרין עוד. והני מלי
כשמתענים על הגשמים, לפי
שכשעברו אלו כבר עברו זמן
הגשמים ואין בהם תועלת, אבל על
שאר פרעניות מתענים והולכים עד
שיענו:

וכל העם נכנסים לבתי כנסיות
ומתפללים וזועקים ומתחננים, בדרך
שעושים בכל התעניות:

ג. עברו אלו ולא נענו, בית דין
גוזרין עוד ג' תעניות על הצבור שני
וחמישי ושני, ובאלו מפסיקין מלאכל
מבעוד יום, ואסורים בהם בעשית
מלאכה ביום אבל לא בלילה,
ואסורים ברחיצת כל הגוף בחמין,
לפיכך נועלין את המרחצאות. אבל
פניו ידיו ורגליו בחמין, וכל גופו
בצונן, מתר. ואסורים בסיכה אלא אם
כן הוא להעביר את הנהמא, ואסורים
בהם בתשמיש המטה וכן אסורים
בנעילת הסנדל בעיר, ומתפללין בבתי
כנסיות ומתחננים כבשאר תעניות:

ד. עברו אלו, בית דין גוזרין עוד
שבע תעניות על הצבור שני וחמישי
ושני וחמישי ושני ושני וחמישי וכל
מה שאסור בשלשה שלפני אלו אסור
אף באלו, ויתרין אלו שמתריעין בהם
בשופר על הברכות שמוסיפים בהם,

על ידי למוד כל ד' חלקי שולחן ערוך זכה להיות יהודי
וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר"
מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ג נסוק שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל



האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות תשעה באב לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקעה אורח חיים

מתענים וזועקים עד שירדו גשמים או
עד שייבשו הצמחים. וכן אם הגיע
זמן הפסח או קרוב לו, שהוא זמן
פריחת האילנות בארץ ישראל, ולא
ירדו גשמים, הרי אלו מתענים
וזועקים עד שירדו גשמים הראויים
לאילנות או עד שיעבר זמנם. וכן
הגיע חג הסוכות ולא ירדו גשמים
הרבה כפי למלאות מהם הבורות
והשיחין והמערות, הרי אלו מתענים
עד שירד גשם הראוי לבורות. ואם
אין להם מים לשתות, מתענין על
הגשמים בכל עת שלא יהיה להם מים
לשתות, ואפלו בימות החמה. פסקו
הגשמים בין גשם לגשם מ' יום
בימות הגשמים, הרי זה מכת בצרת
ומתענים וזועקים עד שירדו גשמים
או עד שיעבר זמנם:

ט. במה דברים אמורים, בארץ ישראל
וכל הדומה לה. אבל במקומות שעונת
הגשמים שלהם קדם שבועה עשר
במרחשון או אחר זמן זה. כשיגיע

ז. כשמתענים על הגשמים ועברו י"ג
תעניות אלו ולא נענו, ממעטין במשא
ומתן ובבנין של שמחה, וממעטין
בארוסין ונשואין אלא אם כן לא קיים
מצות פריה ורביה, וממעטין בשאלת
שלום בין אדם לחברו. ותלמידי
חכמים לא ישאלו שלום אלא כנזופין
וכמנדים למקום, ועם הארץ שנתן
להם שלום משיבין לו בשפה רפה
וכבד ראש. ותלמידי חכמים לבדם
חוזרים ומתענים שני וחמישי ושני עד
שיצא ניסן של תקופה. ומתרין לאכל
בלילה, ובמלאכה ובשאר דברים,
ומפסיקים בראש חדש חנכה ופורים.
יצא ניסן של תקופה, והוא כשהגיע
השמש לתחלת מזל השור, אין
מתענין עוד שאין הגשמים בזמן הזה
אלא סימן קללה, הואיל ולא ירדו כל
עקר בתחלת השנה:

ה. וכל זה הסדר כשלא ירדו גשמים
כלל, אבל ירדו ברביעה. וצמחו
העשבים והתחילו ליבש, הרי אלו

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זכה להיות יהודי
וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום" – ללמוד "הלכות תשעה באב" שלשים יום קודם תשעה באב

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שולחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנוחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל



האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות תשעה באב לשלשים יום

למוד שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (הארז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקעו אורח חיים

יב. אין אומרים הליל הגדול אלא כשנענו ביום תעניתם דוקא, אבל אם לא נענו עד יום שלאחר תעניתם, לא:
יג. אם ירדו להם גשמים בליל תעניתם קדם שעלה עמוד השחר, אין אומרים הליל הגדול:

סימן תקעו

על איזה דברים מתענין ומתריעין, ובו ט"ז כעיפים:

א. כשם שמתענים ומתריעים על הגשמים כף מתענים על שאר הצרות. כגון עכו"ם שבאו לערף מלחמה עם ישראל, או לטל מהם מס, או לקח מידם ארץ, או לגזר עליהם צרה אפלו במצוה קלה, הרי אלו מתענין ומתריעין עד שירחמו. וכל הערים שסביבותיהם מתענים אבל אין מתריעין, אלא אם כן תקעו להתקבץ לעזרתם. ואפלו לא באו אלא לעבר דרך ארצם, שאין להם מלחמה עמהם

זמנם ולא ירדו גשמים, יחידים מתענים שני וחמישי ושני ומפסיקים בראש חדש חנכה ופורים ושוהין אחר כך כמו ששה ימים, אם לא ירדו גשמים בית דין גוזרין י"ג תעניות על הסדר שאמרנו:

י. כל תענית שגזרין הצבור בחוצה לארץ, אוכלים בהם בלילה ודינם כדין שאר תעניות. שאין גוזרים על הצבור תענית כגון צום כפור אלא בארץ ישראל בלבד, ובגלל המטר, ובאותם עשר תעניות שהם שלשה אמצעיים ושבע אחרונות:

יא. היו מתענים על הגשמים ונענו, כמה ירדו ויהיו פוסקין מן התענית, משיכנסו בעמק הארץ התרבה טפח. ובבינונית, שני טפחים. ובעבודה, שלשה טפחים ואם התחילו לירד אחר חצות, ישלימו אותו היום ואם התחילו לירד קדם חצות, לא ישלימו אלא יאכלו וישתו ויעשו יום טוב, ולערב יתקבצו ויאמרו הליל הגדול:

על ידי למוד כל ד' חלקי שולחן ערוך זכה להיות יהודי וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום" – ללמוד "הלכות תשעה באב" שלשים יום קודם תשעה באב

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שולחן ערוך מפרן המהגר"

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ג נסוק שנת ה"א שלי"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות תשעה באב לשלשים יום

למוד שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת חג פחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום): ביראה ובאהבה, ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון
נד

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקעו אורח חיים

א. לא על עכו"ם אחרים, ועוברים על מקום ישראל מתעניין ומתריעין:

ב. וכן על הדבר. איזהו דבר, עיר שיש בה ת"ק רגלי ויצאו ממנה שלשה מתים בשלשה ימים זה אחר זה, הרי זה דבר. יצאו ביום א' או בד' ימים, אין זה דבר. היו בה אלה ויצאו ממנה שלשה מתים בג' ימים זה אחר זה, הרי זה דבר. יצאו ביום אחד או בארבעה ימים, אין זה דבר. וכן לפי חשבון זה. ואין הנשים והקטנים וזקנים ששבתו ממלאכה בכלל מניין אנשי המדינה לענין זה. היה דבר בארץ ישראל, מתעניין שאר גליות עליהם. היה דבר במדינה, ושירות הולכות ובאות ממנה למדינה אחרת, שתיהן מתענות אף על פי שהן רחוקות זו מזו:

ג. ואם היה דבר בחזירים, מתעניין מפני שמעיהם דומים לשל בני אדם. וכל שכן אם היה דבר בעכו"ם ולא בישראל, שמתענים:

ד. וכן מתעניין על המפלת שבעיר. כיצד, הרי שרבתה בעיר מפלת כתלים בריאים שאינן עומדין בצד הנחר, הרי זה צרה ומתעניין ומתריעין עליה. וכן על הרעש ועל הרוחות שהם מפילים הבנין והורגים, מתענים ומתריעין עליהם:

ה. וכן מתעניין על החולאים. כיצד, הרי שירד חלי אחד לאנשים הרבה באותה העיר, כגון אסכרה או חרחור וכיוצא בהם, והיו מתים מאותו חלי, הרי זה צרת צבור וגוזרין עליה תענית ומתריעין. וכן חכוד לח הרי הוא כשחין פורח, ואם פשט ברב הצבור מתעניין ומתריעין עליו. אבל חכוד יבש, צועקים עליו בלבד:

ו. וכן על חיה רעה שנשתלחה, אפלו לא הזיקה אלא נראית בלבד, מתעניין ומתריעין בכל מקום, אפלו הרחוקים. אבל אם אינה משלחת, אינה אלא מקרה. איזו היא משלחת, נראתה בעיר ביום, הרי זה משלחת. נראתה

על ידי למוד כל ד' חלקי שולחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מִכּוּן "שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאֵב לְשִׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאֵב" שְׁלִישִׁים יוֹם קוֹדֵם תְּשׁוּעָה בְּאֵב

שׁוֹמֵר "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף: מִפְּרִין הַמַּחְגֵּר"
מִטְרַת הַמְּפַעֵל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



מִרְיָן הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעֲמֻ"ח סֵפֶר שׁוֹלַחַן עֲרוּף
בַּפֶּטֶר בַּעֲמֻ"ח קֶצֶף תּוֹכַח"א
י"ג נִסְחֵי שֵׁטֶת ה"א שְׁלִישִׁים וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אֲבִיו רַבִּי אֶפְרַיִם זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאֵב לְשִׁלְשִׁים יוֹם

לַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאֵב לְשִׁלְשִׁים יוֹם – **עֲמוּד אֶחָד** לְיוֹם
תַּנּוּ רַבָּנָן מִשָּׁה יַמָּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיּוּ שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעִנְיַן שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:
הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיֹאֲנִי הַתְּלַמּוּד לְיַדִּי מַעֲשֵׂה וְלִידֵי מַדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלִידֵי יָדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוֹדֶשׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ, בְּדַחִילוֹ וְדַחִימוֹ (תַּרְגוּם: בְּיִרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחִימוֹ וְדַחִילוֹ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רִחַם הַקֹּדֶשׁ)

גליון
כה

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקעו אורח חיים

וַיִּתְוַשְׁיִן וַהֲדוּמָה לָהֶם, אֵין מִתְעַנִּים
עַל יָדָם וְלֹא מִתְרִיעִין:
ח. וְכֵן עַל יִרְקוֹן וְהַשְּׂדֵפוֹן מִשְׁהַתְּחִיל
בְּתוֹבָאָה, אֶפְלוּ לֹא הַתְּחִיל אֶלָּא
בְּמָקוֹם אֶחָד כַּמְּלֹא פִי הַתַּנּוּר, מִתְעַנִּין
וּמִתְרִיעִין:
ט. וְכֵן עַל הָאֲרֵבָה וְהַחֲסִיל, אֶפְלוּ לֹא
נִרְאָה מֵהֶם אֶלָּא כָּנֶף אֶחָד בְּכָל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וְאֶפְלוּ אֵינוֹ מִשְׁחִית יְבוּל
הָאֶרֶץ, מִתְעַנִּין וּמִתְרִיעִין עֲלֵיהֶם, וְעַל
הַגּוֹבָאֵי בְּכָל שְׁהוּא. אֶבֶל עַל הַחֲגָב
אֵין מִתְעַנִּין עֲלָיו וְלֹא מִתְרִיעִין, אֶלָּא
זוֹעֲקִין בְּלִבָּד. וְעַכְשָׁו שְׂאִין אָנוּ
מְכִירִין מֵיָנִים הַלְלוּ, עַל כָּלֵם
מִתְרִיעִין:
י. וְכֵן עַל הַמְּזוֹנוֹת. כִּיֻּצַּד, הָרִי שֶׁהֲזִלוּ
דְּבָרִים שֶׁל סְחוּרָה שָׂרֵב חַיִּי אֲנָשִׁי
אוֹתָהּ הָעִיר מֵהֶם, כְּגוֹן כָּלִי פִּשְׁתָּן
בְּכַבֵּל וַיִּין וְשֶׁמֶן בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
וְנִתְמַעֵט הַמִּשָּׂא וְהַמִּתָּן עַד שִׁיִּצְטָרֵף
הַתְּגָר לְמִכּוֹר שׁוּהָ עֲשָׂרָה בְּשָׂשָׁה, הָרִי
זוֹ צֵרֶת צָפוּר וּמִתְרִיעִין עֲלֵיהָ, וּבְשִׁפְתַּת

בְּשָׂדֵה בַּיּוֹם, אִם רָאִתָּה שְׁנֵי בְּנֵי אָדָם
וְלֹא בָרַחָה מִפְּנֵיהֶם, הָרִי זוֹ מְשַׁלַּחַת.
וְאִם הִיְתָה שְׂדֵה שְׁסֻמוּכָה לְאָגָם,
וְרָאִתָּה שְׁנֵי בְּנֵי אָדָם וְרָדְפָה אַחֲרֵיהֶם,
הָרִי זוֹ מְשַׁלַּחַת. לֹא רָדְפָה אַחֲרֵיהֶם,
אֵינָה מְשַׁלַּחַת. וְאִם הִיְתָה בְּאָגָם, אֶפְלוּ
רָדְפָה אַחֲרֵיהֶם אֵינָה מְשַׁלַּחַת, אֶלָּא אִם
טָרְפָה שְׁנֵיהֶם וְאָכְלָה אֶחָד מֵהֶם. אֶבֶל
אִם אָכְלָה שְׁנֵיהֶם בְּאָגָם, אֵינָה
מְשַׁלַּחַת, מִפְּנֵי שְׂזָה הוּא מְקוּמָה וּמִפְּנֵי
הָרַעְבוֹן טָרְפָה, לֹא מִפְּנֵי שֶׁהוּא
מְשַׁלַּחַת:
ז. בְּתִים הַבְּנוּיִים בַּמְדְּבָרוֹת וּבְאֶרְצוֹת
הַנְּשֻׁמוֹת, הוֹאִיל וְהֵם מְקוֹם גְּדוּדֵי
חַיָּה, אִם עֲלָתָה לְגַג וְנִטְלָה תִּינוֹק
מִעֲרִיסָה הָרִי זוֹ מְשַׁלַּחַת, וְאִם לֹא
הִגִּיעַ לְמִדָּה זוֹ אֵינָה מְשַׁלַּחַת שְׂאֵלוֹ
בְּנֵי אָדָם שְׁסֻפְנוֹ בְּעֲצָמָם וּבְאוֹ לְמָקוֹם
הַחַיּוֹת. אֶבֶל שְׂאֵר מֵיָנִי רִמְשׁ הָאֶרֶץ
וְרִמְשׁ הָעוֹף שֶׁשְׁלַחוּ וְהַזִּיקוּ, כְּגוֹן
שְׁלוּחַ נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים שְׁמִזְזִיקִים וְאֵינָם
מְמִיתִים, וְאֵין צָרִיךְ לֹאמַר צָרְעִים

עַל יְדֵי לַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְפָרְסֵם בְּבֵתִי בְּנִסְיוֹת וּבְבֵתִי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל הַחֲבָרִים וְיַדִּידִים,
לְזָכוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לַמּוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום" – ללמוד "הלכות תשעה באב" שלשים יום קודם תשעה באב

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שולחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות תשעה באב לשלשים יום

למוד שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקעו אורח חיים

מזרת המזונות שזועקים עליהם בשבת:

יג. עיר שהקיפוה עכו"ם או נהר, וספינה המטרפת בים, אפלו על יחיד הנרדף מפני עכו"ם או לסטים, או רוח רעה או חולה שאר חלי שיש בו סכנת היום זועקים ומתחננים בתפלות בשבת אבל אין תוקעין, אלא אם כן תוקעין לקבץ העם לעזר אחיהם ולהצילם:

יד. תעניות אלו שמתענים על הצרות, אין מתענין בהם לא עפרות ולא מיניקות ולא קטנים, ומתרים לאכל בליקלה אף על פי שמתענים למחר, חוץ מתענית הגשמים:

טז. צבור שהיו להם ב' צרות אין מבקשים רחמים אלא על אחת מהם, דכתיב: ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ואומרים: אף על פי שיש בלבנו צרות רבות, על צרה פלונית באנו להתפלל. ואם יש להם צרת רעב וצרת דבר, מבקשים רחמים על הרעב

זועקים עליה. אבל אין תוקעין עליה בשבת:

יא. וכן על המטר. כיצד, הרי שרבו עליהם גשמים עד שיצרו להם, הרי אלו מתפללים עליהם, שאין לה צרה יתרה מזו שהפתים נופלים ונמצאו בתייהם קבריהם. ובארץ ישראל אין מתפללין על רב הגשמים, מפני שהיא ארץ הרים ובתייהם בנוים באבנים ורב הגשמים טובה להם ואין מתענים להעביר הטובה. ועכשו בצפת מצויה מפלת בתים מפני הגשמים, ומתפללים עליהם:

יב. כל עיר שיש בה צרה מכל אלו, אותה העיר מתענה וזועקין בתפלה ומתחננים ומתריעין בשופר עד שתעבר הצרה. וכל סביבותיה מתענות אבל לא מתריעות, אבל מבקשים עליהם רחמים. ובכל מקום אין מתענין ולא זועקים ולא מתריעים בשבת ויום טוב על שום צרה, חוץ

על ידי למוד כל ד' חלקי שולחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

שׁוֹמֵר מִפְּעֻל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף מִפְּרִין הַמַּחְגֵּר
מִטְרַת הַפְּעֻל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



מִדְּרַשׁ הַבֵּית יוֹסֵף
רַבֵּנוּ יוֹסֵף קַאֲרוֹ ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלַחַן עֲרוּף
מִפְּרִין בַּעֲמֵי"ק צִפְתִּי תוֹכַח"א
י"ג נִסְחָה שֶׁתִּתְּחַלֵּף שֶׁל"ה וְשֶׁמֶת מִטְּחַתוֹ כְּבוֹד
שֶׁם אֲבִי רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל



הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא? הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לְלַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם – עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם
תְּנִי רַבֵּן מִשָּׁה תַקֵּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁדְיָיו שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינָיו שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוֹרֵם הַלְמוּד יֹאמֵר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לִידֵי מַעֲשֵׂה וְלִידֵי מַדּוּת יִשְׂרָוֹת וְלִידֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְיָנְתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמִיּוֹ (תַּרְגוּם: בְּיִרְאָה וּבְאֶהְבָּה), וְדַחֲמִיּוֹ וְדַחֲלִילוֹ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רִחַם הַקֹּדֶשׁ)

שׁוֹלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב וְשָׂאֵר תַעֲנוּיּוֹת סִימָן תַקְעוּז אֹרַח חַיִּים

מִתְרִיעִים וּמְבַקְשִׁים רַחֲמִים. וְאֵם הָעֵנִין
נַחֲפֹז וְאִין פְּנָאֵי לְהַתְרִיעַ כְּסֹדֵר שְׂאָר
תַעֲנוּיּוֹת, אִין גּוֹזְרִין בּוֹ תַעֲנִית עַל
הַצְּבוּר, שְׂאִין הַצְּבוּר יְכוּלִים לְהַתְעַנּוֹת
בְּכָל יוֹם, אֶלָּא מִתְרִיעִין בְּכָל יוֹם
וּבְכָל תְּפִלָּה, וּבְהַתְרַעָה בְּפֶה דִי. וְאֵם
הַיְחִידִים רוֹצִים לְהַתְעַנּוֹת, רְשָׁאִים הֵם
בְּכַךְ וּבְהַתְרַעַת הַפֶּה, דְּהֵינּוּ בְּעֵינָיו
אֲבִינוּ עֵינָנו אֹמְרִים: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִכְבְּשׁוּ
רַחֲמֶיךָ אֶת כְּעֶסֶךָ, וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מַדּוּתֶיךָ, וְתַתְּנֵהֶג עִם בְּנֵיךָ בְּמַדַּת
רַחֲמִים, וְתַכְּנֵס לָהֶם לְפָנִים מִשׁוֹרַת
הַדִּין, וּבְטוֹבָךָ הַגְּדוֹל רַחֵם עֲלֵיהֶם,
שְׂאִין פְּרַעְנוֹת בָּא לְעוֹלָם אֶלָּא בְּשִׁבִיל
יִשְׂרָאֵל, וְהֵם עֲמָךְ וְנַחֲלַתְךָ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְאִינָם יְכוּלִים
לְקַבֵּל לֹא רַב רָעָה וְלֹא רַב טוֹבָה,
הַשְּׁפַעֲתָ עֲלֵיהֶם רַב טוֹבָה, אִינָם
יְכוּלִים לְקַבֵּל. כְּעֶסֶת עֲלֵיהֶם, אִינָם
יְכוּלִים לְקַבֵּל. יְהִי רְצוֹן שְׂיִהֵא רוּחַ
בְּעוֹלָם וּזְכוֹר רַחֲמֶיךָ:

מִשׁוּם דְּכִי יְהִיב רַחֲמָנָא שְׂבַעָא, לְחַיִּי
יְהִיב:
טז. בְּכָל יוֹם תַעֲנִית שְׂגוֹזְרִים עַל
הַצְּבוּר מִפְּנֵי הַצְּרוּת, בֵּית דִּין וְהַזְקָנִים
יוֹשְׁבִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּבּוֹדְקִים עַל
מַעֲשֵׂה אֲנָשֵׁי הָעִיר מֵאַחַר תְּפִלַּת
שְׁחִרִית עַד חֲצֵי הַיּוֹם, וּמִסִּירִין
הַמְּכַשׁוֹלִים שֶׁל עֲבָרוֹת, וּמִזְהִירִין
וְדוֹרְשִׁין וְחוֹקְרִים עַל בְּעָלֵי חֲמָס
וְעֲבָרוֹת, וּמְפָרְשִׁין אוֹתָן. וְעַל בְּעָלֵי
זְרוּעַ, וּמְשַׁפִּילִין אוֹתָם. וְכִיּוֹצֵא
בְּדַבְרִים אֵלּוּ. וּמַחְצֵי הַיּוֹם וְלַעֲרֵב,
רְבִיעַ הַיּוֹם קוֹרִין בַּתּוֹרָה וּמִפְּטִירִין
בְּנִבְיָא, וְרְבִיעַ הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן מִתְּפִלָּלִין
מִנְחָה וּמִתְרִיעִים וּמִתְדַּוִּין וְזוֹעֲקִים כְּפִי
כַחֵם:

סִימָן תַקְעוּז

אֵם נִתְרַבּוּ הַגְּשָׁמִים עַד שְׂמִטְשָׁטְשִׁים
הַקְרַקַע אִיךָ מִתְנַהֲגִים, וּבּוֹ סְעִיף אֶחָד
א. בְּכָל מְקוֹם, אֵם רַב גְּשָׁמִים
מִטְשָׁטְשִׁים הַקְרַקַע וּמוֹנְעִים הַחֲרִישָׁה,

עַל יְדֵי לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְפָרְסֵם בְּבֵתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתֵי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל הַחֲבָרִים וְיַדִּידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שְׂהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום" – ללמוד "הלכות תשעה באב" שלשים יום קודם תשעה באב

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שולחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א' של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות תשעה באב לשלשים יום

למוד שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שידיהו שואלין ודורשיין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון
כה

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקעח אורח חיים

סימן תקעח

שכל יחיד יתענה ויתפלל על צרתו,
ובו סעיף אחד

א. כשם שהצבור מתענים ומתפללים על צרתם, כך כל יחיד מתענה ומתפלל על צרתו. כיצד, היה לו חולה או תועה במדבר, או חבוש בבית האסורים, יש לו להתענות ולבקש רחמים בתעניתו. ולא יתענה בשבת ומועד, חנפה ופורים וראש חודש:

סימן תקעט

סדר תפלות באלו התעניות, ובו ג'
סעיפים:

א. בכל יום משבעה תעניות אחרונות של גשמים מתפללים על סדר זה: מוציאים את התבה לרחובה של עיר, וכל העם מתקבצים ומתפסים בשקים, ונותנים אפר מקלה על גבי התבה ועל גבי ספר תורה, כדי להגדיל הבכיה ולהכניע לבם, ואחד מן העם

נוטל האפר ונותן בראש הנשיא ובראש אב בית דין, במקום הנחת תפלין, כדי שיכלמו וישובו, וכל אחד ואחד נוטל ונותן בראשו. ואחר כך מעמידים ביניהם זקן חכם, והם יושבים. לא היה שם זקן חכם, ולא מעמידין חכם. לא היה שם לא זקן ולא חכם, מעמידין אדם של צורה ואומר לפניהם דברי פבושים: אחינו, לא שק ולא תענית גורמים, אלא תשובה ומעשים טובים. שכן מצינו שלא נאמר באנשי נינוה: וירא אלהים את שקם ואת תעניתם, אלא: וירא אלהים את מעשיהם, ובקבלה הוא אומר: וקרעו לבבכם ואל בגדיכם, ומוסיף בענינים אלו כפי כחו עד שיכניע לבם וישובו תשובה גמורה. ואחר שגומר זה דברי פבושים עומדים בתפלה ומעמידים שליח צבור הראוי להתפלל בתענית אלו. ואם היה אותו שאומר דברי פבושים ראוי להתפלל, מתפלל. ואם לאו, מורידין אחר. ומי הוא הראוי להתפלל

על ידי למוד כל ד' חלקי שולחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום" – ללמוד "הלכות תשעה באב" שלשים יום קודם תשעה באב

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שולחן ערוך מפרן המחגר"

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא



מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל



האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות תשעה באב לשלשים יום

למוד שולחן ערוך הלכות תשעה באב לשלשים יום – **עמוד אחד** ליום
תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקפ אורח חיים

ימים שמתענים בהם, ובו ג' סעיפים:

א. אלו הימים שארעו בהם צרות
לאבותינו וראוי להתענות בהם. ואף
על פי שמקצתם בראש חודש, יש מי
שאומר שיתענו בו

ב. באחד בניסן מתו בני אהרן.
בעשרה בו מתה מרים ונסתלק הבאר.
בכ"ו בו מת יהושע בן נון, בעשרה
באייר מת עלי הכהן ושני בניו,
ונשבה ארון ה'. בכ"ח בו מת שמואל
הנביא. בכ"ג בסיון בטלו הבכורים
מלעלות לירושלים בימי ירבעם בן
נבט. בכ"ה בו נהרג רשב"ג ורבי
ישמעאל ור' חנינא סגן הכהנים. בכ"ז
בו נשרף רבי חנינא בן תרדיון וספר
תורה עמו. באחד באב מת אהרן
הכהן. בי"ח בו כבה נר מערבי בימי
אחז. בי"ז באול מתו מוציאי דבת
הארץ. בה' בתשרי מתו עשרים איש
מישראל ונחבש רבי עקיבא. בז' בו
נגזרה גזרה על אבותינו שימותו
בחרב וברעב ובדבר, מפני מעשה

בתעניות אלו, איש שהוא רגיל
בתפלה, ורגיל לקרות בתורה נביאים
וכתובים, ומטפל ואין לו, ויש לו
גייעה בשדה, ולא יהיה בבניו ובני
ביתו וכל קרוביו והנלוים אליו בעל
עברה, אלא יהיה ביתו ריקן מן
העברות, ולא יצא עליו שם רע
בילדותו, שפל ברך ומרצה לעם, ויש
לו נעימה וקולו ערב. ואם היה זקן
עם כל המדות האלו, הרי זה מפאך.
ואם אינו זקן, הואיל ויש בו כל
המדות האלו, יתפלל:

ב. סדר התפלה ויש ברכות שהוא
מוסיף ותקיעות שהוא תוקע, מבאר
יפה בטור סימן זה:

ג. שבע תעניות האלו, אחר
שמתפללים, יוצאים כל העם לבית
הקברות ובוכים ומתחננים שם,
כלומר: הרי אתם מתים כאלו, אם לא
תשובו מדרךכם:

סימן תקפ

על ידי למוד כל ד' חלקי שולחן ערוך יפה להיות יהודי

ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מָכוֹן "שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב" שְׁלֹשִׁים יוֹם קוֹדֵם תְּשׁוּעָה בְּאָב

שׁוּעִי "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"
מִטְרַת הַמִּפְעֵל: לִזְכוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא



הָאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם

לַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב לְשָׁלְשִׁים יוֹם – **עֲמוּד אֶחָד** לְיוֹם
תַּנּוּ רַבֵּן מֹשֶׁה תַּקַּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיו שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֲנִינֵנוּ שֶׁל יוֹם
הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֶת בְּעֲצֵרֶת הַלְכוֹת חַג בְּחַג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:
הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיֹאֵנוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדֵּי מַעֲשֵׂה וְלְיַדֵּי מַדּוּת יִשְׁרוּת וְלְיַדֵּי יָדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחַדָּא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמִינוּ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה), וְדַחֲמִינוּ וְדַחֲמִינוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחַדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

שׁוֹלְחַן עֲרוּף הַלְכוֹת תְּשׁוּעָה בְּאָב וְשָׂאֵר תַּעֲנִיּוֹת סִימָן תַּקַּפ אֹרַח חַיִּים

<p>הַעֲגֵל. בְּז' בְּמַרְחֲשׁוֹן עֲוָרוּ עֵינַי צְדָקָתָהּ וְשָׁחַטוּ בְּנָיו לְעֵינָיו. בְּכ"ח בְּכֶסֶלֹ שְׂרָף יְהוֹיָקִים הַמְּגִלָּה שְׁכַתָּב בְּרוּךְ מִפִּי יְרֻמָּהּ. בְּשִׁמּוֹנָה בְּטִבַּת נִכְתָּבָה הַתּוֹרָה יוֹנִית בִּימֵי תְלָמִי הַמְּלֶךְ וְהָיָה חֶשֶׁךְ בְּעוֹלָם שְׁלֹשָׁה יָמִים. וּבִט' בּוֹ לֹא נוֹדַע אִיזוֹ הִיא הַצָּרָה שְׂאֲרַע בּוֹ. בְּה' בְּשִׁבְטֵי מֵתוֹ הַזִּקְנִים שָׁהִיו בִּימֵי יְהוֹשֻׁעַ. בְּכ"ג בּוֹ נִתְקַבְּצוּ</p>	<p>כָּל יִשְׂרָאֵל עַל שְׁבֹט בְּנֵימִין עַל עֲנִין פְּלֶגֶשׁ בְּגִבְעָה. בְּז' בְּאֶדְרֵי מֵת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה. בְּט' בּוֹ נִחְלָקוּ בֵּית שְׂמַאי וּבֵית הֵלֵל: ג. יֵשׁ מִי שְׂאוֹמֵר שְׂגֻזְרוֹ שִׁיְהִיו מֵתַעֲנִין בְּכָל שְׁנֵי וְחֲמִישֵׁי עַל חֶרֶבֶן הַבַּיִת, וְעַל הַתּוֹרָה שְׁנִשְׂרָפָה, וְעַל חֲלוּל הַשֵּׁם. וְלַעֲתִיד לְבּוֹא יְהַפְּכֶם ה' לְשִׁשׁוֹן וְלְשִׁמְחָה:</p>
--	---

עַל יְדֵי לַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נֹא לְפָרְסֶם בְּבֵתִי בְּנִסְיוֹת וּבְבֵתִי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל הַחֲבָרִים וְיַדִּידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לַמּוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמָּה"!

וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הָרַבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים!